

VIRÁG PROLETÁRIAI EGYESÜLETÉK!

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

A korszerűsítésről, felújításokról, új postaházakról

Olvasóink kérésére ismertetjük a postaforgalmi hálózat 1965-66. évi fejlesztési célkitűzéseit. Kérdéseinkre dr. Wurm Ferenc a Posta Vezérigazgatóság 8-as szakosztályának vezetője válaszolt.

— Milyen közvetlen célokat tűzött maga elé a posta a forgalmi hálózat fejlesztésére?

— A posta vezetői évek óta arra törekzenek, hogy a fokozatosság elve alapján

hivatala, de természetesen felvételi osztálya is lesz.

— Vidéken milyen építkezések folynak?

Agárdon most fejezték be, Baktalórántházán rövidesen befejezik a nagyobb postahivatal építését.

Befejeződik 18 ügyvezetett kis postaház építése is, melyeknek munkálatait tavaly, illetőleg az év elején kezdték meg. E létesítményekre 1965-ben csaknem 4 millió forintot fordítottak.

A 117-es új postahivatal belseje Lágymányoson

Foto: Korda Kovács István

mielőbb jobb, korszerűbb körülmények között dolgozhassanak a legmóstabban ellátott hivatalok. Természetesen a fontossági sorrendet figyelembe véve.

— Ebben az évben hol építkeznek?

— Idén nem került sor új postaházak építésére. Legfontosabb feladatunk a tavaly megkezdett építkezések folytatása, illetve befejezése. E hónap elején adtuk át a Lágymányosi lakótelepen a 117-es felvétel postahivatalát. Az év végéig elkészül a Múzeum körúti 53-as számú új postahivatal is. Az említett két hivatal kialakításának költségei mintegy másfél millió forintot tesznek ki. Egy nagy építkezést azonban még az idén megkezdünk. A 100-as objektum munkálatai hamarosan elkezdődnek. (Augusztusi számunkban ismertettük a 100-as objektum lényegét, a szerk.) Az objektum építése előreláthatólag 1967-ben fejeződik be. Ez lesz a IX. kerület kézbesítő-

Idén hozzávetőleg másfél millió forint értékben vásároltunk, illetve vásárolunk ingatlanokat. Postaigazgatóságaink 1966-ban elvégzették a legsürgősebb átalakításokat. Az év végéig a hálózat mintegy 15 postahivattal gyarapodik.

— Mi a helyzet a felújítások és korszerűsítések terén?

— Erre a célra idén kb. 25-30 millió forintot biztosítottak. Ebből az összegből 60-80 forgalmi épület újítható fel, illetve korszerűsíthető. Az év végéig a Budapest 70-es és 78-as postahivatal épületeinek felújítására 3 és fél millió forintot fordíthatunk. A Kaposvár 1, Eger 1, Soroksár postahivatalok felújítására előirányzott összeg több mint félmillió forint. A fentiekben kívül sok postahivatalunkban két-háromszáz ezer forint értékű korszerűsítést, illetve átalakítást végzünk.

— 1966-ban hogyan fejlesztik tovább a forgalmi hálózatot?

— A 100-as objektum hárommillió forint értékű előmunkálatait követi a tizenkét milliós beruházási hitel, mellyel az építkezést folytatjuk. Sarkadon, Lentiben és Balatonvilágoson nagyobb postaházak építése kezdődik. Befejeződik a kiskőrösi postahivatal építése. Ezekre kerekén ötmilliósi hitelkeretet biztosítottak.

Jövőre egy sor kisközség: Kerepes, Szentmártonkő, Hódoscsépány, Aggtelek Tard, Cigánd, Pálháza Nagyhegyes, Komoró, Széplény, Balatonszéplak, Gútorföld, Kúntelep, Nagyberki, Rábatamási, Papkeszi és Bakonyzentlászló kap új postaházat. Sor kerül a badacsonyi hivatal bővítésére és felújítására is. A községi postaházak építésére, valamint a badacsonyi hivatal felújítására együttesen tíz millió forintot irányoztak elő. Tanácsai segítségével, valamint közös építkezésekkel, illetve ingatlanok vásárlásával további 45-50 postahivatal részére biztosítunk korszerűbb, jobb elhelyezést.

1966-ban az ideihez hasonlóan, 25-30 millió forintot fordítunk a postahivatalok korszerűsítésére, felújítására vagyis további 60-80 hivatalban teremünk jobb munkakörülményeket. A Budapest 70 és 78-as Postahivatalok felújítása jövőre fejeződik be. Velük egyidőben új-jáépül a soroksári hivatal is. Az utóbbi 4-5 évben a postaforgalmi épületek korszerűsítésében, felújításában nagyot léptünk előre. Mindez nem felelteti azonban azt, hogy még sok postahivatalunkat kell korszerűsíteni. Bizunk benne, hogy a harmadik ötéves terv folyamán további jelentős fejlődést érünk el a posta területén is — fejezte be nyilatkozatát dr. Wurm Ferenc.

V. I.

ÖRÖMBEN ÜRÖM...

Lapunkban nemrég hírt adtunk arról, hogy a Győr 1. megyei hivatal központjában milyen barátságosan, rosszul világított helyiségben dolgoznak. Most, amikor ott jártunk, örömmel halottuk, hogy a jogos panaszt gyorsan orvosolták. A központ átalakítása a közelmúltban megtörtént. Az eddigi két ablak helyett négy ablakon árad be a fény, egyszerűen barátságossá varázsolva itt mindent.

Az örömben azonban üröm vegyül. Az átalakítás során elvették a telefonközpont és a táviró mosdóját. Csaknem

nyolcvan asszonyt és lányt fosztottak meg a tisztálkodás lehetőségeitől.

Hogy mi lett a mosdóból? Raktár! Alattól fogva fontos értékeket őriznek benne. Bizonyára így van. Csak még azt nem értjük, hogy miért pont a mosdót választották? Mást sem értünk. A raktárra vedlett mosdó a lépcsőház fordulójában van. Ablakai oda és a folyosóra nyílnak. Rajtuk belső papírborítás. Azt mondták, ott fontos értékeket őriznek. Nem gyenge ahhoz az a papírfedezők?

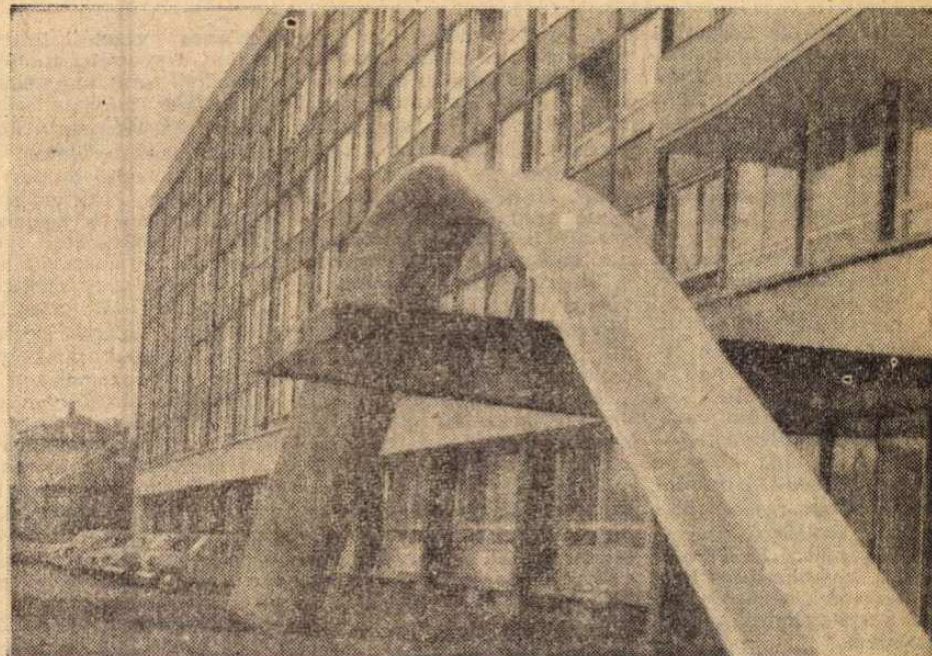
Javasoljuk az szb-vel együtt: adják vissza az eredeti rendeltetésének a mosdót.

Megkezdtek Lágymányoson...

Közismert az új városrész rohamos fejlődése. Tíz esztendőre ügyszólván egyetlen telefonállomás felszerelésére nem volt lehetőség. Száztizenötmillió forintos beruházással épül az új központ. Kezdetben

nyolcezer, majd fokozatosan negyvenezer állomás bekapcsolására lesz lehetőség. A központi épületet és az első nyolcezer állomást — terv szerint — 1968-ban adják át a rendeltetésének.

AZ ÚJ ZUGLÓ KÖZPONT

A főbejárati impozáns homlokzati rész

Az Élüzem címért!

I. FÉLÉVI ÉRTÉKELÉS

A postás dolgozók körében változatlan az érdeklődés az Élüzem címért folyó verseny iránt. Jelen értékelésünkben csak tájékoztatást tudunk nyújtani. A félèves eredmények ugyanis még nem döntik el a kikitűntetés és a jutalom odaítélését.

Azt viszont már most megállapíthatjuk: az idei versenyeredmények elmaradtak a múlt évek mögött. Tavaly az első félévben tizenhat postaszerv teljesítette a feladatokat, idén mindössze tíz. Figyelmeztető: a postalgazgatóságok közül egyetlen egy sem tudta teljesíteni a feltételeket!

Az 1965. első félévi eredmények alapján a következő szervek teljesítették a célkitűzéseket: Rádió- és Televízió Műszaki Igazgatóság, Posta Központi Javító Üzem, Zalaegerszeg 1., Nyiregyháza 1., Salgótarján 1., Budapest 70., 72 és 78., Szolnok 1. és Tataháza 1. számú postahivatalok.

A lemaradások okát vizsgálva megállapíthatjuk, hogy megyei hivatalaink nagyrészt a bevételi előirányzat nem teljesítése miatt maradtak el. Néhány megyei hivatal, mint például az Eger 1. és a Kaposvár 1. sz. hivatalok, a zárlatleamaradások számát sem tudta csökkenteni. A Pécs 1. sz. postahivatal nem tudta elérni a négyes minősítést, lemaradt a HDB-nyugták beszedésénél is.

A Központi Hírlapirodánál több összetevő okozta a lemaradást. Csökkent az egy főre jutó feldolgozott lappeldány-szám, ugyanakkor növekedett

a tévírnyítások száma. A Posta Központi Kábelüzem — mint arról augusztusi lapunkban beszámoltunk — nem teljesítette teljesítményi tervét, és ugyanakkor a munkagépek kapacitását sem használta ki a célnak megfelelően.

A Posta Központi Járműtelep túllépte tervezett önköltségét, ugyanakkor növekedett a gépkocsiközlekedések száma. A Posta Épületkarbantartó Üzemnél a fenntartási óraterv és a hibaszázalék tekintetében van lemaradás. A Posta Anyaghivatal nem teljesítette teljesítményi tervét és túllépte a megengedett raktári készletet.

A felsorolt példák bizonyítják: az elmúlt év azonos időszakához képest kevesebben teljesítették feladataikat. A lemaradások elsősorban a teljesítményi tervek, illetve az előirányzatok nem teljesítésében jelentkeznek. A postai szolgáltatások minősége tekintetében némi javulás tapasztalható. Ezek az eredmények sem megnyugtatók azonban. Fokozni kell az erőfeszítéseket, hogy az év végére minél több postaszerv teljesíthesse az Élüzem cím elnyerésének feltételeit.

Torma Béla
Postavezérigazgatóság
1. Szakosztály.

Időben készüljünk fel a télre!

A téli időszakra való felkészülés évről-évre fontos feladata — minden szinten — a postai és szakszervezeti szerveknek. A cél az, hogy időben készüljünk fel a télre és tegyünk intézkedéseket a postás dolgozókra való gondoskodás érdekében, a postai munka és szolgáltatások zavartalanosságának, folyamatosságának biztosítására.

Arról van szó, hogy a korábbi gyakorlathoz hasonlóan — de még jobban — törődjünk a postás dolgozók egészségével, munkakörülményeivel, a munkabiztonság megteremtésével. Felhívjuk ezért a figyelmet néhány olyan intézkedés fontosságára, amelyeknek elmaradása, vagy késedelmese a korábbi években is sok nehézséget és bosszúságot okozott az érdekelt postás dolgozóknak és a postát igénybe vevő feleknek egyaránt.

A téli tüzelőanyag-ellátás sok postaszervnél — mivel elkéstek a beszerzéssel — a korábbi években is gondot okozott. Azokon a helyeken, ahol megváltozott a helyiségek — fűtés szempontjából figyelembe vehető — alapterülete, és térfogata, ott a tényleges helyzetnek megfelelően kell gondoskodni a tüzelőmenyiségéről. Ilyen esetekben az igazgatóságok gondoskodjanak a fűtési normák megváltoztatásáról.

A munkahelyeken, mozgópostákon és munkásszállásokon az ajtókat, ablakokat, kályhákat, fűtő- és melegvíz-szolgáltató berendezéseket, fűtőcsöveket, stb. időben vizsgálják meg, és a hibákat javítsák ki! A postaszervek saját hatáskörükben is — különösebb anyagi ráfordítás nélkül — megoldhatják az ajtó- és ablakrések szigetelőségével való elzárását, az ablakok közé légszigetelő párnák elhelyezését, valamint a gyakran használt ajtókat elé szélfogók felszerelését.

Az üzemi étkeztetés lehetőség szerinti kiszélesítése és biztosítása érdekében gondoskodjunk arról, hogy különösen a szabadban foglalkoztatott dolgozók a téli időben naponta rendszeresen meleg ebédet fogyaszthassanak. Szükség van arra is, hogy a nehezen megközelíthető üzemek (például: rádió-, televízió-adóállomások) a téli időben élelmiszerekkel, és a szükséges anyagokkal is legyenek látva.

A szabadban foglalkoztatott dolgozók téli meleg ruházatát meg a kiadás előtt javíttassuk ki és fertőtlenítsük. A melegítő itallal való ellátás megszervezésére a szükséges felszereléseket (hőálló edények, poharak stb.) már most szerezzék be.

A forgalmi és műszaki ágazat zavartalan téli munkájának előkészítése szükségessé teszi, hogy a különböző karbantartási munkálatokat a gépjárműveknél, kazánoknál stb. időben elvégezzék. A fagyszünet miatti munkakiesés csökkentése céljából megfelelő belső munkák előkészítéséről, valamint a hálózatok preventív vizsgálatáról is már most kell gondoskodni. A gépjárművek, tartály-áramfejlesztők téli üzemére való felkészülés megköveteli, hogy hőlancok, hűtő takarók, fagyálló hűtőfolyadék megfelelő mennyiségben és minőségben rendelkezésre álljanak. Nem feledkezhetünk meg a gyermek-intézményeknél (bölcsődék, óvodák, napközi otthonok) jelentkező problémák megoldásáról sem.

Mind ezek az intézkedések a posta és a postás dolgozók érdekeit szolgálják, s a szakszervezők és az érdekelte szakszervezeti szervek révén valósuljanak meg. A szakszervezeti közép- és alapszervek a bizalmi segítségével még idejében figyeljenek fel az elmaradásokra, s pótolják a hiányosságokat!

Maur Emil

A KPM kezdeményezése a vezetés színvonalának emelésére

A Közeledés- és Postaügyi Minisztérium vezetésképző tanácsa f. évi augusztus 22-én tartotta alakuló ülését. Horn Dezső elvtárs, a közeledés- és postaügyi miniszter, első helyettese, a tanács elnöke, ebből az alkalomból a következő nyilatkozatot adta a sajtó részére:

— A vezetésképző tanács megalakításával olyan célok megvalósításához kezdünk hozzá, melyek fontosságát és helyességét egyre többen ismerik fel hazánkban. Azt a hirt, hogy a Közeledés- és Postaügyi Minisztérium vezetésképző tanácsot állított fel — bizonyosra veszem, hogy a nálunk vezető beosztásban levők közül sokan egészen természetesen tartják és helyesléssel fogadják. De lesznek olyanok is, akikben a hír hallatára felvetődik a kérdés, mi a célja a vezetésképző tanács szervezésének?

Vezetőink és általában dolgozóink tájékoztatása érdekében először — úgy érzem — arról kell beszélni, hogy egyáltalán miért van szükség vezetésképzésre és csak az után a most felállított vezetésképző tanács munkájáról, feladatairól.

Ismeretes, az MSZMP VIII. kongresszusa is felhívta a figyelmünket arra, hogy a gazdasági vezetés megújítása további előrehaladásunk feltétele. Ezzel kapcsolatban nem árt rámutatni arra, hogy hosszú ideje nagyon leegyszerűsítettük magunkban a jó vezető fogalmát. Bár túl vagyunk a leegyszerűsítések és túlzások időszakán, még ma is sokan úgy vélik, hogy a jó vezetőnek főként két ismérve van: a személyi rátermettség és a szakismeret.

Az élet azonban ezt a fel fogást is túlhaladta. A színvonalas, korszerű vezetéshez a megfelelő személyi adottságokon és szakmai műveltségen felül speciális vezetési ismeretek is szükségesek. Tudomásul kell venni, hogy a vezetés külön szakma. Például nem biztos, hogy egy gépgyár vezetésére az ott dolgozó legjobb gépészmérnök a legalkalmasabb — hanem az a rátermett, jó mérnök vagy mérnök-közgazdász, aki a legjobban elsajátította és alkalmazza a vezetési ismereteket.

A vezetéselmélet, a szervezéselmélet, az emberekkel való bánás, a legjobb munkakörülmények biztosítása külön tudománnyá vált. Az igazán eredményes gazdasági vezetés érdekében minden vezetőnek el kell ezekből sajátítania annyit, amennyi az ő vezetői munkahelyén szükséges. Ezeknek a sajátos vezetési ismereteknek a megtanítása a vezetésképzés feladata. Aki megfordul külföldön, vagy aki figyeli a külföldi szakirodalmat, az tudja, hogy mind a kapitalista, mind a baráti országokban évek óta foglalkoznak vezetésképzéssel. Hazánkban is több helyen van már az iparban kísérleti jellegű vezetésképzés. Nálunk is meg kell honosítani ezt a külföldön bevált, a szocialista országokban is fontosnak tartott szakemberképzési formát.

A közeledés és a hírközlés speciális jellege folytán bizonyos kérdésekben speciális feladat a közeledés és a hírközlés számára történő vezetésképzés is. A vezetésképző tanácsot éppen azért hívtá életre a Közeledés- és Postaügyi Minisztérium, hogy az

általános vezetési ismeretek mellett a speciális tudnivalók megfelelő teret kapjanak, és így helyes irányban induljon meg a vezetésképzés a minisztérium egész területén.

A vezetésképző tanács tagjai: az egyes közlekedési ágazatok, a posta, a közlekedés-építés, a közlekedési javítóipar, a tárcs dolgozóit magába tömörítő négy szakszervezet képviselői, valamint a minisztérium műszaki fejlesztési főosztályának, pénzügyi főosztályának, személyzeti és munkaügyi főosztályának vezetői és természetesen a minisztérium pártbizottsága is.

A vezetésképzést sorrendben gondos előkészítés után fokozatosan felülírni lefelé, illetőleg a központból a terület felé irányítva kívánjuk megvalósítani. Nem látszateredményekre törekszünk, hanem arra, hogy jelenlegi és jövőbeni gazdasági vezetőink valóban a gyakorlatban jól hasznosítsák a korszerű vezetéselméleti ismereteket. Reméljük, hogy ehhez a munkához jelentős segítséget nyújt a most megalkult vezetésképző tanács — fejezte be nyilatkozatát a miniszter első helyettese.

Egy szocialista munkaszerződés nyomában

Október 30. a határideje az Újpest-mellékközpont és a József-főközpont bővítésének. A határidő rohamosan közeledik, ezért augusztus 31-én Horváth Ferenc elvtárral, a Budapesti Távfeszáló Igazgatóság vezetőjével megtekintettük a munkálatokat. Újpesten M. Szabó József, a Puskás Tivadar szocialista brigád vezetője és Uti József az Alközponti Üzem részéről tájékoztatott minket. Szerintük a vállalat teljesítése körül nem lesz hiba. Az áramkörök felszerelése, kábelezése, és az elkészült áramkörök próbautemeltetése folyamatosan történik.

A József Távfeszáló Üzemnél Komjáthy Gyuláné üzemvezetőtől, Bartha Ernő főművezetőtől és Millán Lászlótól, a Beloiannisz Híradástechnikai Gépgyár itt dolgozó brigádjának vezetőjétől kaptunk tájékoztatást. Örömmel tapasztaltuk, hogy a vállalatok teljesítésével itt sincs baj. A bővített rész kábelezési munkái 87 százalékban elkészültek, a mechanikai és jelfogó munkák átvétele fele részben történik meg. A kapott tájékoztatást a brigádnaplók bejegyzései is igazolták. Meggyőződöttünk arról, hogy a brigádok összefogása, egymás segítése megmutatkozik a feladatok jó elvégzésében. A látottak, hallottak arra engednek következtetni, hogy október 30-ára — a vállalat határidejére — elkészülnek a bővítéssel.

Kiss György

Élményszilánkok egy turistakirándulásról

Népes turistacsoport indult kététnapos kirándulásra a Szovjetunióba.

A vonat a határhoz közeledik. A beszélgetés témája mindinkább a határátlépés. A csoport tagjai közül legtöbben még nem voltak a határon túl. Érthető, hogy az új élmény izgalommal jár. Vámvizsgálat a csop. határellomáson van. Bőségesen van idő erre. A csoport türelmesen várakozik sorára. Soronkívül engedik a csoportot a vámterembe. A szovjet utasok ezt a kivételezést a vendégnek kijáró megértéssel fogadják. De hamarosan hozzászoktunk a hasonló baráti bánásmóddhoz. Így volt ez egész utunkon, egészen a hazatérésig.

A kijevi pályaudvaron a Kereskedelmi Főiskola dolgozóinak küldötsége virággal köszöntötte társaságunkat. Néhány napos ott-tartózkodásunk alatt megismerkedtünk a milión város nevezetességeivel. Itt még meglepő volt, hogy a fasorokkal és parkokkal milyen kerteszerűvé tehető még ilyen hatalmas város is. Utunk későbbi részében már ez sem kellett feltűnés.

A város egyébként fekvésében hasonlít Budapestre. A Dnyeper jobb partján elterülő városrész megfelel a budai hegyes vidéknek, a baloldali újtársas pedig a pesti oldalnak.

A hegyoldalról Vladimir herceg szobra tekint a Dnyeperre, amint nálunk Szent Gellért a Dunára. Vladimir herceg történelmi szerepe az ukrán nép keresztény hitre való térítése volt, nagyjából Szent István idejében.

A modern alkotások között nagyon tetszett társaságunknak a földalatti. Az öt kocsiból álló földalatti szerelvények száz kilométeres sebességgel száguldanak.

Az ótköpekös viteldíjat a perronra belépés előtt kell perselybe dobni. Ha valaki ezt elmulasztja, a fotocellás berendezés automatikusan elzárja a belépés útját. Nincs munkája az elmes szerkezetnek, mert az idevalók más közlekedési eszközökön is kötelezőgüknek tartják a viteldíj megfizetését és távol-

ról sem tapasztalható olyan bliccelési hajlam, mint nálunk.

Kijevből 24 órást utaztunk Szimferopolba, a Krim félsziget negyedmillió fővárosába. Ezt a várost a háború nem pusztította el oly mértékben, mint Kijevet, így festő, de rendezett városrésznek tartjuk a modern új épületek, parkok, fasorok, és itt sincs hiány. Különösen a kis családi házak rejtőzködnek el szemérmesen az őket körülvevő fák és szőlőlugasok közé. Ezen a déli vidéken a legfőbb termékek közé tartozik a szőlő és a kitűnő dohány.

Trolibuszsal lehet eljutni a városból Jaltába. Igaz, hogy ez a trolibusz-vonal egyedülálló a világon, mert 78 kilométeres hosszával világrekordnak számít. A járat sűrűsége lemérhető azzal, hogy 16 ezer utast tud naponta oda-vissza szállítani. Az útvonal a Krim félsziget déli partján húzódó hegyláncot át kanyarog a jaltai végállomás felé és az északi oldalról azon a hágón kerül át a déli oldalra, ahol a sokszor 1500 méter magasságot elérő hegylánc 750 méter magasra szelődik. Ettől a ponttól néhány száz méterre van a Kutuzov emlékmű, amelyet az 1774-es török elleni csata emlékére emeltek.

Szimferopolból autóbusszal mentünk Bahcsiszerájba. Ez a városka eredeti stílusában megmaradt tatár város, a múzeumá alakított káni palotával.

Az 1001 évszaka mesevilágába kerültünk és itt találkoztunk utunk legpoétikusabb emlékével: a Könnyei Szökőkútjával. Ezen a márvány alkotáson, amelyen egy emberi szemből könnyecsképek hullanak az alsóbb kis márványtartályokba, két róza volt elhelyezve. Kérdésünkre vezetőnk elmondta, hogy amikor Puskás ott járt és megismerte a szökőkút történetét, két rózsát helyezett a szökőkútra és amióta a káni palota múzeum, a múzeum munkatársai naponta friss rózsát helyeznek ennek emlékére.

Dr. Jankovich Lajos

Az újítási feladattervek jelentősége

A Postavezérgazgatóság által összeállított 1965. évi újítási feladattervben meghatározott 190 feladattal 1965. június 30-ig mindössze húszra érkezett javaslat, és ezekből csupán kilencre kötötték megvalósítási szerződést.

Elgondolkodtató számok ezek, mivel a 13 esztendője ismétlődően kiadott újítási feladattervek eddig területi okokból nem érték el a kívánt eredményt. Az összesített újítási feladatterv ezt a problémát megoldja. Előnye több vonatkozásban mutatkozik. Így első sorban a féléves feladattervekről az egész évet felölelő tervekre való áttérés előnyeit nemcsak az újítók, hanem az ügyintézők is felismerik. Ugyanígy előnyös a szűk területi keretben mozgó feladatterveknek az egész postára kiterjedő összesítése.

Az előző évek tapasztalatai alapján megállapítottuk, hogy újítási feladatterveink eddig nemegyszer a szakszerűséget is nélkülözték, kapkodás, megfontoltság hiánya érződött rajtuk és ezt a Postavezérgazgatóság szakosztályai többször is kifogásolták. A feladatterveknek mozgósítólag, ösztönzőleg kell hatniuk és ez előző feladatterveink egy részéből többé-kevésbé hiányzott.

Akadatok benne olyan feladatok is, melyekre szövegezésük miatt még a legmagasabb céljuttalom kitűzése mellett sem remélhetjük megoldást. Másik igen jellemző probléma volt, hogy a jól összeállított feladattervek néhol feledésbe merültek, nem volt kellő és állandó propagandájuk. Mindezt azért említettük meg, mert világos az, hogy a központi újítási tervek összeállításánál is e részlet feladattervekre kell támaszkodni. Nem közömbös tehát az új szövegezés, az összeállítás körültekintő gondossága, és a magas céljuttalommal kiírt feladatok pontos körülírása.

Az összesített feladatterv előnye tehát adott. Az 1966. évi részlettervek összeállításánál azonban az itt felsoroltakat feltétlenül figyelembe kell venni. A munkánk és népünk számára igen fontos, hogy a munka termelékenységének javítását célzó hasznos feladatok mielőbb és minél nagyobb számban nyerjenek megoldást. Ennek érdekében tehát, olyan feladatterveket kell összeállítanunk, amelyek kielégítik ezt a célt és hozzásegítenek az újmozgalom eredményességéhez. Már most meg kell kezdeni az 1966. évi feladattervezet összeállítását, hogy a Postavezérgazgatóság még ez év utolsó negyedében kiadassa azt a postaszerveknek.

Havas István,
a KUT. titkára

A Budapesti Bizottság hírei

A Postások Szakszervezete Budapesti Bizottsága 1965. október 17-én postásvonatát indította Egerbe. A tájékoztató minden alapszerv megkapta. A részvételi díjak beküldésének határideje október 5., ez ideig kell a feladott összegnek megérkeznie a főkönyvelőséghez.

★

Ezúton is felhívjuk az alapszervek figyelmét a művelődési házban beinduló szabadakadémiai előadássorozatokra, különös figyelemmel a szocialista brigádok akadémiájára. Ezzel szeretnénk elősegíteni a szocialista címért küzdő brigádok politikai, művelődési vállalkozásait. A részletes program a Postás Művelődési Ház tájékoztatójában megjelent.

Vendégeink voltak...

A csereüdvözlés keretében lengyel postásokat láttunk vendégül. Lengyelország különböző városából jöttek. Megismerkedtek a Balatonnal és környékével, Budapesttel. Két hét rövid idő. Mindent látni, megismerni kevés. Emlékeket, élményeket gyűjteni, beszélgetni, talán elég.

Elkísértem őket üzemlátogatásra. Velük töltöttem egy teljes napot. És, bevallom, egész idő alatt azon tűnődtem, hogy mi bennünk a közös, ami annyira hasonlóvá tesz minket. A Ferenc-központba látogató kis csoporttal végigjártuk az épületet. A gépek mellett ülő asszonyok kíváncsian felnéztek, mintha mondanák: — „Hát ilyenek a lengyelek?” — Ilyenek! A nyelvük megkülönbözteti őket, de ha itt maradnának, holnap már megszoknánk.

Ök élményeikről beszéltek, én közös történelmi múltunkra gondoltam. Míg Jankowski Franciszek a meleg, szinte testvéri szeretetről szólt, amellyel mindenütt fogadták őket, addig nekem Báthori a lengyel király és magyar fejedelem járt az eszemben. Valamelyikük időközben megtoldotta a történelmi példát: — Öröm látnunk, hallanunk, hogy milyen nagy hagyományai vannak önöknek Bem tábornoknak — mondotta —; szinte magyarként tisztelik, pedig hazánk fia volt...

Volt közöttük egy nyugdíjas. Lodzból jött. Eddig csak olvasott Budapestről. Most már látta. Nem felejttem el — mondta. Olykor elakad a száva. Próbálta elmondani a felejthetetlen szép élményeket, de valami szorongatta a torkát. Nézetem őt. Termete szikár, arcán mély ráncok, haja őszes, ritkult. Hatvan évvel maga mögött lerázott, lezart gondoktól felszabadulva örült, újjongott mindannak, amit maga körül látott...

Harminc esztendeje talán vándorlegényként jöhetett volna el, hogy lássa Budapestet.

★

Csodálatos, érdekes emberek voltak. Volt egy daluk. Ebben nincs semmi különös. Meglepett azonban, hogy mindannyian ismerték. Otthon országnyi távolságra élnek egymástól és mégis egy szívvel énekeltek nekünk... „Éljenek száz évig, még száz évig...” A köszöntőnél nálunk mindenki ismeri — mondta —, de csak jóbarátok között, jóbarátoknak énekeljük...

Nekünk nincs ilyen dalunk, de a jóbarátot mi is megismerjük, becsüljük.

★

József Novák volt a küldöttésg vezetője. A lengyel postaszakszervezet központjában dolgozik, kitűnő ismerője az otthoni viszonyoknak. Rövid mondatokban összefoglalta tapasztalatait:

— A posta önként, nálunk azonos — mondotta. A háborúban sok kárt szenvedtünk. Mi talán többet, mint önök. A kor követelményei azonban egyformán sürgetnek bennünket. A hírközlés igen fontos, de vannak más, hasonlóan fontos ágazatok is. Érthető hát, hogy népgazdaságaink anyagi erejéhez mérten fejlődjünk, önök is, mi is. Vannak-e gondjaink? Vannak. Majd megoldódnak. A haladáshoz türelem is kell. Többet, jobbat akarunk nyújtani. Gépesíteni kell. Termékek szépek és hiszünk, hogy egyre több valósul meg belőlük. A közös cél összeköti országainkat...

★

A Parlament üléstermében az idegenvezető magyarázott: „Az első sorokban ülnek a miniszterek...” Így van ez az országgyűléseken. Most lengyel barátaink ülnek azokon a helyeken. Arcukon mosoly, néhányan gratulálnak egymásnak. Az ember azt hinné, vagy éppen tréfa. Nem az. Itt kaptam meg a választ kérdésemre: — honnan a hasonlóság? Innen! Itt látogatóként ülnek, otthon a maguk országgyűlésében egyszer majd hivatalból... Ki tudja?

Hiszen itt is, ott is egyszerű emberből lesz a képviselő, a miniszter.

★

A búcsúzásnál fülembe csengtek Luczak Włodzimierz szavai: — „Köszönünk mindent. Élményeinket továbbadjuk! Bárhol jártunk, otthon voltunk; a testvért fogadják így...” Nyári reggel volt. A Polonia-expressz kifizetett már, de a dal még visszazúgott hozzánk: — „Éljenek száz évig, még száz évig...”

A jóbarát vidáman búcsúzik — ök mondták. Igazuk van. (n-t)

A magyar postások Lengyelországban

Augusztus 2-án 60 főből álló magyar üdülőcsoport indult Lengyelországba. Utunk célja Zakopane, pontosabban Cyrila, a lengyel postás szakszervezet üdülője. Az eddigi csereüdvözlések során csoportunk éppen a tizedik volt.

Katowicéig vonattal utaztunk. Érkezésünkkor a pályaudvari hivatalban testvéri barátsággal köszöntöttek bennünket a lengyel szaktársak és ebéden láttak vendégül. Zakopaneba autóbusszal folytattuk utunkat. Mire éjféltájt megérkeztünk, az 1003 m magasban fekvő üdülőhelyre, a hegyek közelsége alaposan lehűtötte a levegőt.

Üdülésünk során számtalan szórakozásról és tartalmas, tanulságos időtöltésről gondoskodtak vendéglátóink. Mindannyiunk emlékeztében élénken élnek azok az autóbustúrák, amelyek során távolosok tájak szépségeit csodálhattuk meg. Megismerkedtünk a Morski Okuval (Fekete Tengerszem), és a vízesésekkel. Zakopane közelében megcsodáltuk a nemzetközi sügróscsúcsot. Igen emlékezetes és izgalmas kiránduláson is részt vettünk. A Kárpátok egyik különleges és megragadó látványossága a Dunajec folyó zuhatagos szakasza. A tutajok Nedec várától indulnak, és a sebesen rohanó folyó hátán három óra alatt jutnak át a 24 kilométeres útszakaszon. Ez az utazás az izgalom ellenére sem fárasztó, mert az utast a táj szépsége mindenért kárpótolja.

Megtekintettük a híres lengyel városokat is. Krakóban sokáig időztünk a világhírű Wawelben, ahol a magyar-lengyel történelmi kapcsolatok számtalan emlékével találkoztunk.

Varsó a főváros, a mai Lengyelország legnagyobb büszkesége. Nem véletlen ez. A második világháború során a német fasiszták által teljesen lerombolt város modern, korszerű fővárosként született újjá. Varsóban a forgalmi dolgozók megtekintették a pályaudvari hivatalt. Mind vendéglátóink mondták, az épület ideiglenes. Még így is korszerűbb, mint némely hazai nagyhivatalunk. A legjellemzőbb a szállítás maximális gépesítettség. Igen érdekes a felvételi munkahelyek megoldása. A nálunk használatos, kézzel nyitható kezelőablakok ismeretlenek, helyettük 10–15 cm-es kezelőnyílás van. Láttunk egy nálunk is hasznosnak ígérkező megoldást. A kezelő neve minden munkahelyen ki van írva. Ha, az udvarias magatartásra gondolok, ez nálunk is beválna.

Csoportunk búcsúztatásánál megjelentek a lengyel szakszervezet vezetői és meleg baráti szavakat Prágai György, csoportunk vezetője köszönt meg. Kölcsonösen hangsúlyozták népünk hagyományos barátságát és a barátság további mélyítésének szükségességét, valamint a szakmai tapasztalatcserek hasznosságát.

Nyugodtan mondhatjuk, hogy a 10. magyar üdülőcsoport az előzőkhez hasonlóan, élményekkel, tapasztalatokkal gazdagon tért haza.

Németh J. Jenő
Salgótarján 1. postahivatal

EMBERI KÖZELSÉGBEN

Horváthné munka közben

Az est Szabó Jutkák lakásán köszöntött rájuk. A nap gondjait már maguk mögött tudták. Kötetlenül, vidáman beszélgettek. A ház „asszonya” kitöltötte a feketét és körbejárt a süteményestél. Aztán jött a meglepetés. Jutka leemelte a könyvespolcra Szabó Lőrinc „Örök barátaink” című műfordításait és szavalni kezdett. Halkan, mély átléssel keltette életre Lermontov, Puskin, Tyutsev, Verlaine verseit. Művészi előadásban tolmácsolta Shakespeare remek szonettjeit. A brigádtagok tapssal jutalmazták a rögtönzött irodalmi „műsort”.

E pompásan sikerült találkozáson érezte a brigád legelőször, hogy a munkahelyen kívül is megtalálják a közös nyelvet. Az összejövetelt hamarosan megismételték. Ezután Balogh Katiéknál, majd később Rónai Ottóné lakásán gyűltek össze. A verseskötetek mellett előkerültek a hanglemezek is. Kiderült, hogy valamennyien nagy barátai a művészi muzsikának. Egy-egy ária vagy zenekari szám szüntében a hétköznapi gondokat, örömeiket is megbeszéltek.

Sági Ilonka, aki Kemence községben lakik, férjhezmenés előtt áll. Megtanácskozták, hogyan állítsa össze a stafíringját. A fiatal menyasszonyt arra ösztönözték, hogy vásároljon szobabútor. Hallgatott a jó tanácsra. OTP-hitelre megvette a brigáddal közösen kinézett garnitúrát. Rónai Ottóné két gyermeknek az édesanyja. Amikor az ő gyarapodó, szépülő életéről is szó esett, megtárgyalták a nevelés kérdését. Balogh Kati szülei házat építenek. Bizony, minden fillérnek helye van otthon. Az idősebb brigádtagok arra buzdították Balogh Kati, hogy takarékosan, beosztással éljen. Segítse szüleit. Strézs Józsefné nagy gondot hord a vállán. Férje egyetemi hallgató és csak az ösztöndíjat tekintheti fizetésnek. A brigád sokszor lelket öntött már a fiatalasszonyba, hogy tartson ki, vállalja a nehézségeket. Hamarosan jóra fordul minden.

Horváth Lászlóné, a „Zója” távközlési szocialista brigád vezetője, nagy gonddal ápolja az ötagú kollektívában a közösségi szellemet. Tudja jól, hogy nem elég, ha a munka-

helyen minden a rendjén van. Az emberek magánéletével is kell törődni. Erre hívta fel figyelmét a balassagyarmati postahivatalnál vendégségben járt Jéger Edéné. Jégerné Salgótarjánban dolgozik, tapasztalt, régi szocialista brigádvezető. Közösségének példamutató, jó munkája megverszte ismert. Részt vett a szocialista brigádvezetők országos tanácskozásán is. Az ott hallott friss, új ötleteket elmondta a balassagyarmati szaktársainak. Horváthné brigádjába sokat tanult az elbeszélésből. Innen ered az, hogy az öt évvel ezelőtti megalakult brigád élete fellendült az utóbbi hónapokban. Amíg évekként ez előtt sok kudarccal, bajjal küszködtek, annak most nyomát sem találja a kollektíva tevékenységében. Önmagukra találtak a brigádtagok, feloldódtak egymás között. S mindez párosult a hivatalvezető nagyszerű támogatásával is.

Horváthné például az elmúlt évben került vissza ismét a gépre. Nehézségek látott a munkához. Néha harminc percet vett igénybe a távirat bekezelése. Most már nyolc perc alatt elkészül. A betűleltési sebessége 220-ról 280-ra növelte. A sokat betegeskedő Strézs Józsefné is gyenge teljesítményt nyújtott. Gyakran vétett hibát is. A legutóbbi értékelésen azonban kiderült,

hogy egyetlen egy rossz díjazása sem volt. Az interközpont kezelésével megbízott Balogh Katalin sem boldogult a munkakörében. Az egy éve a brigádkörbe került lányból a kollektíva kitűnő interközpontost nevelt. Szabó Judit pedig példamutató szorgalmával hívta fel magára a figyelmet. Erdeme, hogy jó eredménnyel elvégezte a tisztító tanfolyamot.

Az együttes jó munkának a gazdasági vállalatok teljesítésénél is meglelt az eredménye. Most, hogy ismét az ősz küszöbén állnak, valamenynyien jelentkeztek a rövidesen megkezdődő politikai előadásokra. Tavaly a KISZ oktatásában vettek részt, idén a pártszervezet meghívta a brigádtagokat, hogy magasabb fokozatú tanfolyamokon a politikai ismereteket. Megtiszteltetésnek tekintik a meghívást.

A beköszöntő ősz véget vet a nyári kirándulásoknak. A brigád egyre ritkábban keresheti fel a fenyves erdőt, az Ipoly partját. Újra négy fal közé kényszerülnek. De már örömmel várják a napokat, amikor lekerül a polcokról a verseskötet, a lemezjátszóra feltehetik kedvenc felvételüket. Tovább szöhetnek a barátság, az együvé tartozás kötelékeit, befogadva szomjasan a szépet, hogy teljesebbé, boldogabbá tehessék egymás életét.

FORRAI JÁNOS

Bíráltunk – intézkedtek

A Postás Dolgozó májusi számában „Egészségvédelmi és munkavédelmi szemlénk” cím alatt Bács-Kiskun megyei tapasztalatainkról adtunk számot. Szóva tettünk néhány hibát, amelyek elhárításával kapcsolatban Fodor István, a Szegedi Postaigazgatóság vezetője, levélben tájékoztatott bennünket.

Szóva tettük például, hogy Kecskemét 2. postahivatal pin-céjében nem lehet még tüze-lőt sem tárolni, mert ott lent egyméternyi magasan áll a talajvíz. Fodor elvtárs levél-ből kitűnik, hogy igen körül-ményes volt kivitelezőt talá-ni, végül is sikerült megolda-niuk a víztelenítést július vé-gére. Megemléstünk Kalocsa postahivatal rossz világítását is. Ennek megjavítására a többi tatarozási feladat vég-rehajtásával együtt az 1966. évi korszerűsítés alkalmával kerül sor. Baja 1. postahiva-talban szóva tettük a rossz vi-lágítást, javasoltuk többek kö-zött az elavult lámpák kicse-relését is. A hibák kijavításá-ra az igazgatóság vezetője 60 000 forintot irányzott elő, s a munkálatokat ez év végéig elvégezteti.

Augusztusi számunkban szintén egészségügyi és mun-kavédelmi szemlénk során „Miért csapott kétszer be a villám Csepelen?” cím alatt a Csepel 1. postahivatalban látottakat kritizáltuk. Dejczó Gábor, a Budapesti Posta-igazgatóság vezetője megkö-szönve lapunk építő bírálatát, amely a postás dolgozók biz-tonságos és egészséges mun-kakörülményeit segíti meg-valósítani, közölte intézkedé-seit.

A fűtéshez szükséges ka-zántestet még a fűtési idény megkezdése előtt felszerelteti. A fertőző betegséget terjesztő, fából készült lábrácsokat kicserélteti. A jövő év folya-mán nagymérvű tatarozás lesz a hivatalban, s e munka során az észlelt hibák jó részét meg-szüntetik. Az étkezéssel kap-csolatos megjegyzésünk alap-ján meghatározták, hogy ebé-det csak 12 és 14 óra között szolgálnak ki. Azok a kézbe-sítő szaktársak, akik nem ké-pesek ez ideig visszatérni a hivatalba, ebédet a területű-kön levő valamelyik vállalat-nál fizetnek elő. A villámhá-rítót is megjavítják ez év har-madik negyedében.

B. Gy.

MOZGÓSOK

Bognár Gyulával és Dunkl Józseffel még a nyáron találkoztam. A 34-es mozgópostajáraton utaztunk együtt Fonnyódra. Utazásgáró emberek. Évtizedek tapasztalatával tarsoljukban sorolják a példák-at, amiket a nyitott szemmel járók megláthatnak. Ime a példa okulásáért.

Kétforintos megoldás

Fonyódi! Az utolsó zárlat is készen áll már. Kezet mos-nak, öltöznek... A vonat áll, indulnak. Az egyikük szól: „Te, a kulcsok...” A szólított bólint, visszalép. Jön, s egy éktelen mocskos zsákcsockát lóbal. Benne a kulcsok, bé-lyegzők; az összes kellék. A zsák az ingéhez csapódik, nyo-mában folt támad és éktelen harag: — Hogy a... Ki tud-jára, hány éve mosták ki utol-jára azt a zsákot?!

Fonyódon az ABC áruház-ban láttam egy nyolontasokot. Két forint... Azt mondják, az ország egész területén kap-ható. Talán. Talán a postának is adnának! Meg kéne próbál-ni...

★

Nyár volt, amikor ez tör-tént. A tél felé haladunk. Ke-vezebb idő jut az efféle apró bajok megoldására. Igaz, egyik-másik kétszoros levéllel elintézhető. Irja már meg va-laki azt a levelet!

Ugrás a mozgó vonatról

A mozgópostás százfelől kapja a hírt. Elgondolkodtató történeteket hallanak olykor. Kürtösről teherjárt hozza ha-za a mozgósokat. A tehervo-natnak parancsol a menetelő. Megállni csak szükségéből le-het. A mozgós leszállna, de hol?! A vonat Békés-csabáig csak lassít. Aludni valahol kell. Kürtösön pedig nincs szállás. A mozgós neki-fohászkodik, aztán Lőkőshá-zán uccu — ha lassít! — le a vonatról!... Ágyba jut? Persze... Legfeljebb a kör-házi ágyba! Micsoda külön-b-ség?!

—vi—

HÁRY JÁNOS

Mindjárt azzal az örvende-tes megállapítással kezdet-jük: Kodály Zoltán — immár világhírű daljátékából Szine-tár Miklós rendezőnek sike-riült filmet alkotnia. A nagyot-mondó, deres fejű, álmodozó öreg obsitos, vitéz Johannes Hary alakja meglevenedik Szirtes Adám tökéletesen át-lénygült alakításában. A tel-jes hűséggel tolmácsoló győ-nyörű Kodály-zene, Tóth Já-nos operatőr bravúros tájké-pei, színei és árnyalatai, a ki-tűnő szereplő- és énekesgár-da segíti sikerre ezt a pro-dukciót.

A nép képzelőerejének, a népmesék színes szóttesének a Kodály-daljátékban megalko-tott világa és szépsége újjá-teremtődik Szinetár filmjé-ben. A rendező bátrán és sok-sok színpókázó ötlettel való-ban filmet alkotott, nem pe-

dig a daljáték egyszerű film-változatát. A film nagy ere-nye, hogy nem tévedt a ki-nálkozó giccs tévútjára, fi-nom, mértéktartó lírája min-dig összecsendül a nagyszerű zenével. A hetvenkedő öreg bakafantáziájának álmodozó szárnyalása és a kocsmái ke-retjének valóságos levegője szintúgy összhangban van, mint ahogy a szellemes, film-szerű rendezői ötletek is szer-vesen illeszkednek a népmé-sék világának stílusához.

Az új magyar film sikere azért is öröndetes, mert még közelebb viszi az emberekhez ezt az eddig is szinte élő iro-dalmi alakot és Kodály Zol-tán fényes muzsikáját. Garay János költeménye és Kodály daljátéka után Szinetár Mik-lós filmjében is életre kelt a nagyotmondó Rózsmert, szép története.

— Majd meglátod, a liftnél várlak.

A második emeleten egy hatalmas, félkör alakú csarnokban találtam magam. A falon köröskörül fénycsöbötűk világítottak ezzel a szöveggel: A POSTA ELEKTRONIKUS AGY-KÖZPONTJA. Giga rámutatott a felírtakra:

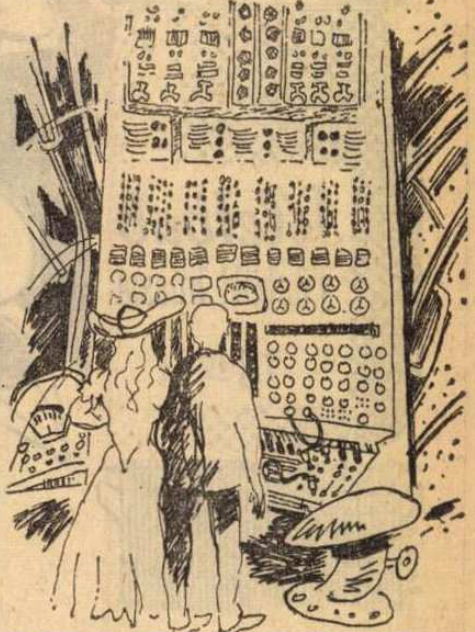
— Ennek a rövidítése a PEA. Ez a posta legutódabb gépe. Statisztikai adatokat gyűjt és tárol, feldolgozza a be- és kifizetéseket, mérleget készít, nyilvántartja a bérlésszá-moláshoz szükséges adatokat, egy óra alatt elké-szíti a posta valamennyi szervének bérfizeté-si jegyzékét, megadja a különböző szervezési feladatok legjobb megoldását, naprakészen el-készíti az utalványelszámolást, nyilvántartja a szakirodalmi dokumentációt és így tovább. Ez a sokoldalú gép nem adja ingyen a tudó-mányt: alaposan meg kell tanulni a műkö-dését és főleg a kezelését. Minthogy a PEA a szakmai dokumentációs feladatokat is ellát-já, én is részt veszek az egy éves PEA-tanfolyamon. Ezt a gépet mi fejlesztettük ki, elektronikus iparunk már sorozatban gyártja, és a külföldi kollégák egyelőre még nálunk tanulják meg a kezelést.

Amíg Gigával beszélgettem, a csarnok las-sanként benépesedett. Giga elmondta, hogy 12 országból gyűllekeznek itt postások, valamen-nyien a PEA-tanfolyam hallgatói. Velük együtt azután én is beszálltam az előadó-terembe. Meglepetésemre tolmácsberendezést nem láttam.

— Vajon, hogyan érti meg ez a sokféle ajkú hallgatóság az előadást? Talán mind tud magyarul? — kérdeztem.

— Dehogyan tud — válaszolta Giga —, és nincs is rá szükség. Már nem is tudom, hány évtized óta minden ország alsó- középs- és fel-sőfokú iskoláiban kötelező tantárgy az esz-perantó. Ez volt az egyetlen megoldás arra, hogy végleg megszűnjének a nyelvi nehézsé-gek. Mi már valamenynyien anyanyelvi szín-vonalon beszéljük az eszperantót. A szaklapok kivétel nélkül közlik a megjelent cikkek esz-perantó fordítását is. Ezáltal minden nyelvi akadály nélkül bárki hozzájuthat a külföldi szakirodalom teljes megismeréséhez. Sajnál-kozza gondolunk rátok, hogy nektek minden-hez legalább 4—5 nyelvet kellett megtanulni, de még akkor is aránylag csak szűk területet tudtatok áttekinteni. Olvastam arról is, hogy

a ti időtökben a tudósok százai foglalkoztak az elektronikus fordítógép megalkotásával. Ha ezekkel a gépekkel sikerült is írott szöveget nyersen lefordítani, továbbra is megoldatlan maradt az idegen ajkúak közötti szóbeli érint-kezés. Legtöbbször tolmáccsal kinlódottak, pe-dig egy világnyelvvel könnyen fel lehetett

Illusztráció: Bakallár József

volna számolni ezt az áldatlan helyzetet. Csak dicséret illeti azt a néhány tizezer embert, akik felismerve egy közös nyelv óriási jelen-tőségét, már akkor is szorgalmasan tanulták az eszperantót.

— Akkor engem is megdicsérhetsz — mondtam némi büszkeséggel.

— Fogadd elismerésemet — bókolta Giga — tudásodnak most hasznát veheted, mindjárt kezdődik az előadás.

(Folytatjuk.)

KINDZIERSZKY EMIL

KALAND A POSTAMÚZEUMBAN

(4.)

FANTASZTIKUS KISREGÉNY

Ígérétéhez híven, másnap reggel Giga tele-fonon jelentkezett. Amikor bekapsoltam a hangszórós készüléket, egyidejűleg kivillágo-sodott a hozzá tartozó képernyő. Televíziós képet már sokat láttam, de ilyet még elkép-zelni sem tudtam. A kép nemcsak színes volt, hanem térhatású is egyben. Megpróbálok ér-zékelteni, milyennek láttam ezt a képet. Gondoljak a telesport-közvetítésekre. Vitrai rendszerint egy könyvespolc előtt ül, így az általa eltakart könyveket nem láthatjuk mind-aaddig, amíg Vitrai föl nem kel a helyéről, hogy például a totóeredmény tábláját be-mutassa. Giga is egy könyvszekrény előtt ült, de a kép tökéletes térszerűsége következtében a mögötte levő könyveket is meg-megpillan-tottam, amikor más és más nézőszögből néz-tem a képet. Ha jobb vagy bal oldalra elha-joltam, megláttam azokat a könyveket is, amelyeket szemben nézve Giga feje eltakart előlem. Az volt a legkülönösebb, hogy sem-miféle segédesszközt nem kellett használnom, holott eddigi ismereteim szerint a térszerű képek szemléléséhez elengedhetetlen volt a sztereonézó, a polarizációs szűrő, vagy a pi-ros-zöld szemüveg. Minden tekintetben az volt a benyomásom, hogy Giga egy ablakon ke-resztül látom a megszokott háromdimenziós környezetben. Persze, Giga is látott engem az ő képernyőjén, s leolvashatta arcomról a meglepetést, mert mindjárt magyarázattal is szol-gált:

— Tetszik a kép, úgy? Pedig ez nem új-donság. Még a ti időtökben fektették le elmé-leti alapjait ennek a térszerű képnak. Hullámfront rekonstrukciós eljárásnak nevezték el, és pontosan 100 esztendővel ezelőtt már készítették ilyen térhatású fényképeket a la-ser-sugarak segítségével. Akkor ez még csak laboratóriumi kísérlet volt, több évtizednek kellett eltelténie ahhoz, hogy a hullámfront re-konstruktív televíziót megvalósíthassuk. Egyetlen hátránya ennek az eljárásnak, hogy a megvilágításhoz laser-sugarakat kell hasz-nálni. Engem is meg téged is, most egy laser fénye világít meg.

— A műsorszóró televízió is ilyen képet ad? — kérdeztem.

— Részben — válaszolta Giga. — Ha a stúdióból közvetítenek, ahol laser-sugaras megvilágítás lehetséges, térszerű képet adunk, a szabadtéri közvetítések azonban csak színe-sek, térhatás nélkül. Az egyszerű színes készü-lékekkel a térhatású adást nem lehet venni, de a sztereó-vetők mind a kétféle adás véte-lére alkalmasak.

— Meg tudnád mondani, hány televízió-előfizetőtök van?

— Egy sincs, az előfizetést díjat ugyanis már régebben megszüntettük. Csak az üzem-ben levő rádió- és televíziókészülékek számát tudom megmondani, de azt sem fejből. Gyere le a második emeletre, a PEA-ban meg-kérdezzük.

— Mi az a PEA?

ELNÖKSÉGI ÜLÉSÜNK

Szakszervezetünk elnöksége augusztus 26-án tartotta esedékes ülését. Megvitatták a közgazdasági osztály jelentését a termelési tanácskozásokról, vagyis az 1965. (I. 16.) MT-SZOT határozat végrehajtásának tapasztalatairól. Majd sor került a posta I. félévi létszám-, bér- és átlagbér-gazdálkodásáról szóló jelentés megtárgyalására. Végül a szakszervezet 1965. I. félévi gazdálkodásáról szóló tájékoztató jelentés került napirendre.

A jelentéseket a viták utáni kiegészítésekkel az elnökség fogadta.

NYUGDÍJAZÁS ELŐTT

Az élet nagy eseménye és fordulópontja a nyugdíjazás. Talán az iskolai tanulmányok befejezéséhez, a felnőtt korba lépéshez lehet hasonlítani. Amíg az utóbbiak a nevelő-gazdálkodás, a kezdés terveit rejtik, addig a nyugdíjazás az évtizedek szorgos munkája utáni megpihenést, és egy kicsit a befejezést jelenti. Van, aki örömmel várja, mert a munkában elfáradt szervezete kívánja, van, aki azért várja a nyugdíjazást, hogy egész nap kedvteléseinek: az olvasásnak, a kertapótlásnak éljen, másokat pedig várja a család, elsősorban az unokanevelés gondja.

Sokan viszont félnek a nyugdíjazástól. Félnék a megszokott napirend hiányától, és a kollégáktól, a munkaeszközöktől való megválástól, s egy kicsit attól is, hogy feleslegessé válnak.

Eppen ezért, fokozott feladatot hárul a nyugdíjügyi albizottságokra, hogy ezen a lélektanilag nehéz helyzeten segítsék az 55. illetve a 60. életévüket betöltőket. Hogyan is működik egy ilyen bizottság? — Ezt tanulmányoztuk a Horváth

Mihály téren, a Helyközi Távföldíj Igazgatóságán. Itt a postaszervek között elsőként alakult a nyugdíjügyi albizottság és azóta is kitűnően működik.

A szakszervezeti bizottság, szobájában dr. Pethő Sándor titkárral és dr. Horváth József főnökkel, az albizottság vezetőjével beszélgettünk. Ők még ugyan távol vannak a kortól, mégis lelkiismeretesen foglalkoznak idős munkatársaikkal, mintha legbensőbb saját dolgaikról lenne szó.

Albizottságunk magában foglalja az igazgatósághoz tartozó területen dolgozókat — kezdte az ismertetőt Pethő elvtárs. Így az albizottságban képviseltetik magukat a forgalmazók, a gyártó részlegben lévők, a műszakiak, az igazgatósági törzs dolgozói és a díjelszámolók. Amikor közeledik valamelyik munkatársnak a nyugdíjkorhatára, a személyzeti és munkafüggő osztály értesíti az albizottságot. Mi magunk is nyilvántartjuk dolgozóink életkorát. Ez nem valami formális adminisztráció, hanem sok gyakorlati hasznát rejt magában.

Jó előre értesítjük az érdekelteket, vajon rendelkezésükre áll-e a munkában töltött évekről a bizonyítvány, s ha nem, hát segítünk neki beszerezni.

Hadd említsem meg mindjárt ennek egy hasznos példáját — veszi át a szót Horváth elvtárs. — A miskolci üzem egyik dolgozója, Szabó Erzsébet, 11 éves munkaidővel akart nyugdíjba menni. Többet dolgozott, de iratai erről nem voltak. A bizottság felkutatja a régi okmányokat és most 27 évi munkaidő után kapja az összeget. Van, amikor elősegítjük, hogy ne év közben hagyja abba a munkáját a dolgozó, hanem várjon még néhány hónapot, mert így 30–40 forinttal többet kap.

Ezek az első lépések, amelyeket a nyugdíjazásra jogosultak érdekében teszünk, folytatja Horváth elvtárs. Azután eljön a búcsúztatás napja és ilyenkor sohasem hiányoznak az ünnepélyes külsőségek: a szívbeli jövő szavak, és a szerény, de szeretettel adott ajándék. Kevés lenne azonban, ha az ünnepélyes aktussal végleg elbúcsúznánk tőlük. Az elkövetkező hónapokban és években ugyanolyan szeretettel törődünk velük, mint ameddig közöttünk voltak. Ennek egyik formája az uzsonnával, műsorral egybekötött, évenkénti összejövetel. De elmegyünk hozzájuk, ha arról értesülünk, hogy beteg valaki közöttük, vagy más baj tör be életükbe.

Hétköznapi eset, de talán a legfontosabb — mondja Pethő elvtárs —, hogy igyekezzünk szociális helyzetüktől függően, minél többüknek és minél gyakrabban munkát biztosítani. Erre a legjobb lehetőség nyaranta adódik, amikor az igazgatóságról sok dolgozót kirendelnek az üdülőhelyekre, és ilyenkor helyüket nyugdíjassokkal töltjük be. Bizony, jó néhányan közülük nemcsak a havi 500 forintot keresik meg, hanem ha mód van rá, és megérdemlik, még külön jutalmat is kapnak.

Jelenleg 150 nyugdíjossal foglalkozunk — búcsúzik Horváth elvtárs és a közeljövőben is szaporodik a számuk. Abban biztosak lehetnek, hogy mindnyájukról szeretettel gondoskodunk, nem feledkezünk meg róluk és továbbra is kedves kollégaként élnek majd velünk.

Várai Emil

A nemzetközi munkásmozgalom hírei

A Wilson-kormányzat egyre súlyosbodó belpolitikai nehézségeit fokozza a sztrájkmozgalom. Az angol postások a közelmúltban 4,2 százalékos béremelést értek el. A kormány a gazdasági bajok leküzdésére most bérbefagyasztási politikát akar életbe léptetni. Ez mintegy 120 000 postai alkalmazottat érintene.

★

1000 TÁVKÖZLŐHIVATAL SZTRÁJKOLT JAPÁNBAN

Érdekes adatok kerültek nyilvánosságra a japáni postás és távközlőszolgálat szakszervezete által szervezett áprilisi sztrájkokról. A sztrájk csaknem teljes egészében megbenfította a városok közötti telefonösszeköttetést. A postahivatalokban több mint hárommillió küldemény és hasonló mennyiségű távirat halmozódott fel.

★

SZTRÁJK ELLENI TÖRVÉNY

A dán parlament legutóbbi ülészakán idején betiltották a telefonmunkások tervezett sztrájkját. Az indoklás igen furcsa volt, ugyanis a tízezer telefontelefonmunkás az országgyűlés sztrájkjog elleni törvényjavaslata miatt kívánt tiltakozni.

★

Hazaérkezett az NDK-ból a magyar postások 22 főből álló üdülőcsoportja. A csoport 10 napot Leitenbergben, 4 napot Berlinben töltött.

★

AZ OLASZ POSTÁSOK KONGRESSZUSA

1965. szeptember 30. és október 3. között rendezik meg az Olasz Posta-, Telefon- és Távközlőalkalmazottak Szövetsége XVI. Országos Kongresszusát, amelyre meghívták a társzakszervezetek képviselőit a világ minden részéből. A magyar postásokat dr. Zsuffa Szabolcs, szakszervezetünk megbízott főtitkára képviseli, aki szeptember 27-én utazik el Olaszországba.

★

MOZGALMI KISLEXIKON

A tőkésországokban működő szakszervezetek és munkásszövetségek általában rövidített neveikkel szerepelnek a sajtó hasábjain. Olvasóink kérésére most a három olasz munkásszervezetet jelző rövidítéseknek adjuk magyarázatát.

CGIL: Olaszország legnagyobb munkásszervezete. 1906-ban alakult. 1927-ben a Mussolini-féle fasiszta kormány feloszlatta. A fasiszta bukása után 1944-ben mint egységes szakszervezeti központ szerveződött újjá. Az Olasz Kommunista és Szocialista Pártnak döntő befolyása van a szervezetben. A szövetség a munkások és alkalmazottak 66,5 százalékát tömöríti. Taglétszáma négymillió. A Szakszervezeti Világszövetség tagja.

CISL: A CGIL-ből 1950-ben kivált szociáldemokrata és kereszténydemokrata tagok alakították. A kereszténydemokrata párt irányítása alatt áll. Taglétszáma 2,2 millió. Szoros kapcsolatot tart fenn a gráfpárosok szervezetével.

UIL: Az olasz szociáldemokrata párt irányítása alatt áll. 1950-ben alakult. A sztrájkmozgalomban a CISL-lel működik együtt. Taglétszáma 1 millió. A Szabad Szakszervezetek Nemzetközi Szövetségének tagja.

Sz. K.

A Postás Művelődési Ház

színonvalas

kultúrműsorokkal, hangversenyekkel

várja a postás dolgozókat

●

Szabó László

KÖNYVESPOLC

Feleki László: ISTEN VELED ATOMKOR!

A sajátosan fanyar humorú író új regényének hőse — egy jósnő varázslatának segítségével az időgépet hátrafelé forgatva — visszakalandozik a múltba, korokon, századokon, évezredekben suhan át a történelemben. Bizar, ha nem is érzetellen ötlet a kor tudatának tükrében láttatni a múltat, hogy a szerző a jelenről sok mindent elmondhasson.

Feleki minden írása — még rövid légezetű karcolatai is — gondolkodásra késztetnek, arra hogy mindig keresni kell a felszín mélyén rejtőző lényeket. Váratlan fordulatok nagyban is csiszolt eszközök az író kezében, hogy formálja olvasói gondolkodását. Feleki mesterien él a tanmese és a szatíra fegyverével, hogy megmutassa a kor emberét minden erényével és gyengeségével. A jeleneteken ismeretanyagot sohasem érezzük tájékozottsága fitogtatásának, mert biztos kézzel és kellő mértékűtárással csak arra használja fel, hogy vitázhasson, véleményét mondjon, önismeretre és ösztönzésre késztesse. A bizarr, fejük tetejére állított helyzetek sora, mind azt szolgálja, hogy rávilágítson szövegekre, a társadalom visszasszágaira, és felmutassa az élet igaz törvényszerűségeit, a történelem valóságos menetét és az ember életének értelmét. Feleki László új könyve derűs, szórakoztató, élvezetes olvasmány; egy mélyen értő és érző író szatírában megformált komoly gondolatai világunkról és az ember jövőjéről.

Hollós Korvin Lajos: KOMÉDIÁSOK

Rendkívüli feszültséget teremt új könyvében az író. Egy tragikus véget ért házaspár történetének, életének és halálának hátterét boncolja. A történet: Bóra Ádám, a befutott sebészprofesszor, morfiúmmal öli meg imádott feleségét, Dal-máth Elzát, a híres, körülrajongott színésznőt, majd maga is öngyilkos lesz.

A író Bóra Ádám tettének indítékait kutatja, sokrétűen és elmélyült pszichológiával elemelve a tragikus sorsú férfi egész életét. E sors nyomában haladva tárja fel az egész társadalmi hátteret, amely megmérgezi Bóra életét, rögeszmékké teszi terhelte lelkiállagát, hogy végül is tébolyult tettét végrehajtsa. Hollós Korvin művészi ereje megövi attól, hogy a történetből csupán bonyolult lélektani rejtélyt formáljon. Bátorasága pedig, ahogy a fasiszta és az antiszemitaizmus hatásait feltárja, az egyes társadalmi rétegekben okozott torzításait — ha burkoltan is, de továbbra is — előlételeit megmutassa —, felelős szókimondás, tiszteltető szándék, és alighanem még egyetlen példa irodalmunkban.

Bóra professzor végzetes cselekvése egy önmagával és a világgal meghasonlott ember felelete egy tébolyult kor emésztő, embertelen üldöztetésére, még ha rendkívüli, elfogadhatatlan és örült rögeszméből fakadó felelet is ez. Az író tisztas mértékűtárással szól erről a sokszor képmutatón kényesnek kikiáltott témáról, a fenti előítélet okozta mélyről, amelynek legcsekélyebb maradványai is keresztek a tiszta közéletet teremtő szándékot. A Komédiások nagyon előkelő helyet foglal el Hollós Korvin Lajos életművében.

Berkesi András: HÚSZÉVESEK

Aligha vitatható, hogy Berkési András könyvei a legnagyobb népszerűségnek örvendenek kortársirodalmunkban. A Húszévesek az idei könyvhét egyik slágere volt, szinte órák alatt szétkapkodták. Talán nem tévedünk, ha azt állítjuk: e mű jelentős lépés Berkési írói útján, művészi ábrázoló ereje, konfliktust teremtő képessége legjavát nyújtja.

A Húszévesek a mai fiatalok életét, világlátását, erkölcsét veszi szemügyre, s mindezt a felnőttek világával való összefüggésben boncolgatja. Legfőképpen arra az etikai problémára keresi a választ: hogyan hat a felnőttek példája az ifjúságra?

Ősze Miklós, a regény főhőse hazug, képmutató életet lát maga körül. Családja kettős élete nyitja meg a súlyos konfliktusok sorát, amelyek végül is elvezetik a lejtőn való zuhanás után a megrendülésig, és a tiszta élet reményéig. Ősze Miklós sorsa, története lehetőséget ad Berkési számára, hogy írói karakterének erősségeit: a cselekményességet, az érdekes, feszült mesészöveget, a fordulatok szerkesztést csillogtassa. A Húszévesekben sikerült tovább lépnie hősei jellemrajzában megalkotottai. Ha nem is oldja meg minden alakjának árnyalt, plasztikus jellemfejlődését, ha egyik-másik szereplő arcúlatát vázlatos is marad, mégis azt mondhatjuk: fogatartósságai mellett is valóságos képét tár az olvasó elé életünk nagyon is ritkán és bátorlalanul érintett problémáiról, nevezetesen arról, hogy az ifjúság számára sorsdöntő példa, a család és a társadalom harmóniájában megnyilatkozó jellemformáló erő.

— vi —

HAJDÚSÁGI EPIZÓDOK

Balogh István, a hajdudorogi posta vezetője és a hivatal dolgozói azon igyekeznek, hogy a hivatal még jobb minősítést érjen el. Az elhatározás szakszervezeti ülésen született. Megjelölték a feladatokat is: a küldemények forgalmát, a kiszolgálást pedig gyorsabbá, pontosabbá kell tenni. A munka során apró epizódok adódnak. Ime néhány közülük:

A különös lelet

Tóth Marikát, a táviratkézből a minap megbízták, hogy a levélszekrényekből szedje ki a leveleket. Amikor a hivatal falára akasztott ládába benyúlt, megdöbben. Keze egy szokatlan tárgyba ütközött. Kivette. Levélhárc volt. Levélszekrényben mindenestre különös. A benne talált okmányok alapján felkutaták a tulajdonost. A becsületes megtalálónak ugyan semmitől sem kellett volna tartania, ha személyesen kézbesíti, mivel a tárcában elvesztésekor sem volt pénz. Am, az ismeretlen leleményes volt. Vigye el a posta! Úgy egyszerűbb.

Az „öñön” forrón jó

A hivatal hátsó udvarából füst kanyarog. A tüzek felett három bogrács libeg. Mellette: Kiss Illés, Imre Péter, Fehér Sándor és Sári Imre hajladozik. Beosztásuk névze kézbesítők, de ilyenkor, a vacsorával egybekötött szakszervezeti ülés előtt, szakácsok. A lecsó, birkagulyás, a pörkölt ízt, zamatot kap a kezük alatt. Most öñönt főznek. Olcsó, lak-tató és jól csúszik rá a sör. A szakácsok váltva libbennek be a gyűlésterembe és jelbeszéddel tájékoztatják a hozzászólókat, hogy meddig nyújthat-ják a beszédet, mikor lesz ké-

szén az öñön. Ha kész, nincs helye tovább a szónak. Az öñön forrón jó. Azon mód, ahogy megáll benne a kanál.

Julis néni 150 forintja

Kiss Illés sem valami ifjú, érti hát az öregek nyelvét. Tászkájából huzigálja a nyugdíjcédulákat, a pirosasú forintokat, nyugdíjfelvételkor várják is az öregek. A minap történt Julis néni lakásában.

— Nem jól számoltad a pénzt, Illés. En mindíg 630-at kapok, most meg 780-at adtál. Itt a 150 forintod, nesze.

Kiss Illés nézte az öregasszonyt, majd a nyugdíjcédulát, aztán hamiskásan elmosolyodott.

— En rajtam úgysem segít az a 150 forint. Legyen a magáé, Julis néni.

Látta, hogy az öregasszony nem érti a beszédet. — Ejnye — mondta neki —, hát nem olvas újságot? Benne volt a Népszabadságban, hogy fel-emelték a maga nyugdíját is 630-ról 780-ra. Az öregasszony csak nézett rá, aztán megkérdezte: — Mondd csak, Illés, mit tesz az az újság egy hónapra?

Igy nőtt nyugdíjfelvételkor egygyel az előfizetők száma.

Hajdudorog kis falu. Kevés benne a postás, de sok bennük az akarát. Amit terveznek, megvalósítják. Így volt ez nemrég, amikor kirándulásra vágytak a Bükkbe, Eger környékére. Hogy együtt legyen a pénz, bált rendeztek. A debreceniek segítettek nekik. Műsort adtak a bálhoz. Azóta Hajdudorogon sokat beszélnek a debreceniek tartalmas előadásáról. A hivatal dolgozói azonban nem feledkeznek meg az eredeti célról: elérni a magasabb minősítést. Úgy hisz-szük, ilyen közösséggel minden reményük megvan rá.

Dénes Géza

Percek alatt tálalhat ebédet, vacsorát

ÉTELKONZERV BŐL!

Néhány a bő választékból:

Töltött paprika	10,70 Ft
Hús-gombóc tejeles, kapros mártással	12,80 Ft
Sertéspörkölt	13,40 Ft
Töltött káposzta	8,— Ft

Tudósítások a postás dolgozók életéről, megyeinkből

Barangolás Baranyában

A cím nem csupán az alliteráció kedvéért született, igazságot rejt, hiszen nem valamiféle előre megállapított terv szerint látogatjuk meg a hivatalokat, valóságos barangolás ez. Kedvesebb így, szívesebb, új és új meglepetéseket hordoz méhében. Az udvariasság szabályainak hódolunk: első útnak férfi nélküli hivatalhoz vezet.

A Pécs 10. sz. postahivatal vezetője is nő. Gulyás Endréné, szakszervezetünk Központi Vezetőségének tagja, a pécsi járási csoport titkára, a megyebizottság aktívja, a villányi szakszervezeti bizottság patronusa. Leírni is elég — neki is hasonló gondolatai vannak.

Péter Ferenc, a szakszervezet megyei titkára csöndesen súgja: „Egyik legjobb aktívám, mindig talál időt a munkára, bár mindenki...” — folytatná, de Gulyásné „lecsap” rá.

„Csak te ne sugdoss, Feri-

kém, és különben is, rosszkor jöttél, ne nézzenek körül. Majd egy hónap múlva, akkor igen. Olyan szépek leszünk, nem ismernek ránk.”

„Akkor fogok én megpukkadni!”

A közbeszóló Polgár Irén nyugdíjas. Ő volt itt előzőleg hét évig a hivatal vezetője, most a központban helyettesít. Tréfásan dohog.

„Csak hallgatom a terveket, nézem a munkákat. Bővítik a távbeszélőközpontot. Hatvanról százra. Lebontották a cserépkályhát, Kalor jön helyette...”

Az ablaknál Hetényi Győzőné elmosolyodik. Ő itt volt gyakornok (akkor még csak Pannika volt!) kitűnően elvégezte a középfokú forgalmi tanfolyamot s visszajött. Ovatosan súgja: „Nem szabad ám komolyan venni ezt az irigylést!” Ki tudja, mi okból? — kacagni kezdenek, ahányan vannak. Férfi nélküli hivatal!

vagyok bizalmi. Ha probléma van, az igazgatósághoz fordulunk, ha ott nem intézik el, akkor megyünk a szakszervezethez — de erre ritkán van szükség.”

Nagy Dezső magyarázkodik. Kellemes hallani azt, hogy a tavalyi fűtési problémát megoldották, most nem hétkor, hanem fél hatkor reggel fűtenek be, így nyolc órára meleg lesz a hivatalban. Az viszont ismét nem kellemes, hogy a légelzáró és ajtóvédő függöny említése csodálkozásra készítette a hivatalvezetőt. Az idén is lesz őszi és téli fogja követni; a szél és a hideg károsan befolyásolhatja a harkányi postahivatal kellemes hőmérsékletét.

Oktatóhivatal is...

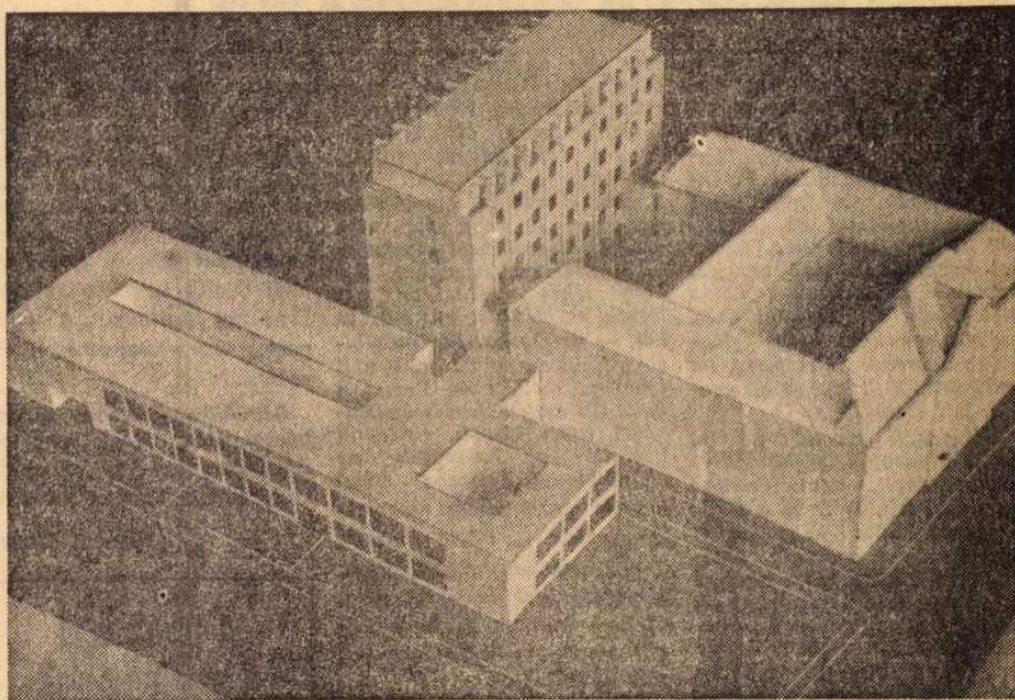
A Siklós 1. sz. postahivatal a Pécsi Postaigazgatóság kiváló hivatala. Van egy tuskéje: Tüske István, a hivatal vezetője, aki egyben járási csoporttitkár is. Ez utóbbi minőségében viszont neki van tuskéje, de erről inkább később.

„Kis túske, hogy sokszor bizony nem tudom, hányan fognak bejönni a hivatalba. Sok a fiatal anya. És élnék az államunk nyújtotta kedvezményrel: a kisgyerekek beteg, az orvos kifizeti őket a gyerek mellé. Eddig nem tapasztaltam, hogy visszaélnék ezzel a kedvezményrel. Ám a hivatalban, sajnos, megérezzük, ha távol maradnak. Oktatóhivatal is vagyunk. Szeretjük ezt a munkát. Évenként átlagban hat embert képezünk ki. Mint járási titkárnak húsz hivatalom van a fiókpostákkal együtt. Gond és öröm ez. Az igazi tuském? ... A tüzelőszállítók! Tüzelő van elég a járásban, ám egyes hivatalok a termelőségvetkezetre várnak, mert az olcsóbb. De mi lesz, ha a termelőségvetkezet nem győzi időre? Attól tartok, akkor a fuvaros még drágább lesz! Nem tudom velük megérteni, ez az én tuském!”

Megjegyeztünk: jobb ma egy biztos fuvar, mint holnap egy bizonytalan!

Tiszta udvar, rendes ház...

A Vöröskereszt adta a táblát Abaliget postahivatalának. Endre Károly, a hivatal vezetője, feleségével együtt dolgozik itt. Négy gyerekük van, a legnagyobb 17 éves, most ment a postaforgalmi technikumba, a legkisebb, Júlia, 11 éves, éppen „dolgozik”. Megtanulta a központ kezelését, s ha valamire éppen nem

A pécsiek évek óta sokat hangoztatott problémája oldódott meg azzal, hogy jóváhagyták a Pécsi Postaigazgatóság új épületének beruházási programját. A kivitelezés 1966–1970 között valósul meg 107 millió Ft-os költséggel. A jelenlegi főépület mellett korszerű hatemeletes műszaki szárny készül. A tízezres új automata telefonközpont üzembehelyezése 1969 decemberében történik meg.

is jutott: kiválódolgozó-oklával és a kiválódolgozó-jelvény.

„Zrinyi már rég kirohant volna...”

A fűrógép fűlet szaggató, lelket borzoló hangját aligha kell bárkinek is hosszas szavakkal ecsetelni. Szigetvár 1. sz. postahivatal vezetőjének, Hargitai Ferencnek igencsak rendben vannak az idegei. Csak mosolyog a földrengés-

szerű hangrobajon és ennyit mond: „Azt hiszem, Zrinyi már rég kirohant volna...”

Nem könnyű a zajban beszélgetni, alig hallani a szót. „Süllyed a talaj itt minálunk, nagy gond ez. Az okát most keresik a geológusok. Innen a zaj Az idén még földrengés is „segített”, így aztán mindenhol jelentkeztek a repedések, csúnya hivatal. Mit tehetünk? Várunk. Hiszen ezt a hivatalt már amúgyis kinőttük. Tervek vannak, sőt, telek is van, de a tervek kissé távoliak, az új

posta legjobb esetben 6–7 év múlva épül fel. Jó volna előbbre hozni!”

Igaz, bizonyos, hogy a tanács is foglalkozik a gondokkal, vizsgálja a lehetőségeket, más illetékesekkel együtt,

A pörkölt szagára messziről is jönnek...

Kozma Lajos, a járási csoport szb-titkára, ez a gyermekarcú óriás vidámabb témát érint.

„A mi pörköltünk vizet nem lát, csak bort. Félévenként van járási taggyűlés. A bogrács mellé odaáll Varga Miklós kézbesítő, s ha a munkájáért már nem kapta volna meg a kiválódolgozó-kitüntetést, aligha nem kapná meg szakácsstudományáért. Gyűlik a nép mindenfelől. Somogyapáti, Somogyhárságy, Boldogasszonyfa, Ibafa, Vásárosbéc... egyik sem közeli helység. 17–20 kilométer a távolság, jönnek vasúton, motorke-rekpáron, kerékpáron — már ahogy lehet. Mert van, hogy csak gyalogosan lehet menni 4–6 kilométert földúton. Februári hidegben, őszi esőtől áztatott talajon bizony nem gyerekjáték — de jönnek. Legutóbb — február 7-én — 21 községből, faluból 85-en voltak itt.

Térkép a falon

Térkép a falon és benne apró zászlócskák. Dombóvár, Kaposfő, Szentlászló és Fonyódi mellett egy-egy. A

de addig is... Jövőre ünnepli Szigetvár Zrinyi Miklós hősi halálának 400-ik évfordulóját, nagy bel- és külföldi idegenforgalom várható, a postahivatal is frissebb arculatot érdemel.

Pécsi Hálózatépítő Üzem (Háló) csapatainak jelenlegi helyét jelzik. Kurucz István, a Háló vezetője már a téli felkészülésről beszél.

Posztónadrágok, gumicsizmák előkészítve, egyéb meleg holmik az embereknek, a hópalackot is átvették — jöhet a hideg, ámbar nem ragaszkodunk hozzá. Majd muzsikával elűzzük, ha csipkedni próbál. Minden csapat visz magával rádiót, a tangóharmonika meg vándorol. A Takács csapatánál volt eddig, de most, hogy a „kis Kocsimáros” elment Nagykanizsára, átkerült a Murai brigádhoz, ott majd Siklósi József veszi kézbe. Ha meg elunják a muzsikát, van könyvtára minden csapatnak. Havonta cserélik, forog a jó könyv. A munka és a kultúra jól megfér egymás mellett, a hangulattal sincs semmi baj. A „Drótosbál” pedig híres messze földön. Szívesen látjuk magukat is.

Köszönjük a meghívást, ha időnk engedi, elmegyünk. Addig is további jó munkát kívánunk — mindenkinek.

BRÓDY IMRE

Értekezik a Petőfi és a Május 1. brigád

Raub Bálintné, a Petőfi brigád vezetője ad jelentést: többek között két hiányról számol be és felhívja a figyelmet ennek hátrányaira. Bírálja az egyik brigádtag munkáját és a kollektíva segítségét ajánlja fel. Megköszöni, hogy valamennyien meglátogatták a szülő kollégánót. (Mojzes Jánosnak első gyermekét, Jenőket, ezúton üdvözljük.)

Ugy látszik, itt a brigádértekezlet nem csupán formális összejövetel. Majd Weibl Péterné, a Május 1. brigád vezetője kér szót. Közébe papírt: bizonyíték, hogy készült a mai értekezletre. Hamarosan kiderül, hogy nem is akárhogyan. Férfias. Érttem,

ahogy általánosan értjük, s nem úgy, ahogyan itt-ott férfibrigádok értekezletén tapasztalhatjuk.

És megindulnak a hozzászólások.

„...a brigád kollektív élete kedvezőnek mondható, de szeretnék inteni a figyelmetségre ellen...” „...a pénz-betétek fokozására fel lehet használni a személyi agitációt is...” „...meg kell mondanom, hogy sokszor a gyakornok nem elég figyelmes és olykor fájdalmasan hiábavalónak tűnik az oktatás...”

A kiragadott mondatok alkalmasak arra, hogy tükrözzék ennek a brigádertekezletnek a formáló erejét.

A pénzt ide sziveskedjék...

Belépünk Harkány postahivatalába. Az első, ami szemünkbe ötlök, tetszetős külsejű, több rekeszes önkiszolgáló. „A pénzt ide sziveskedjék bedobni!” — udvariaskodik a felirat a közepén. Meglepetés: a rekeszek mind üresek! Nem tetszik. A magyarázat után sem. Amíg fizetni kellett a nyomtatványokért, soha nem volt hiány, mindenki becsülte. Most helyére tette a pénzt. Mióta ingyenes lett, hordták nyaklók nélkül, ha szükség

volt rá, ha nem. Miért nem vették le a falról?

A hivatalvezető — Nagy Dezső — is előkerült. Igen, előkerült. Ugyanis, amikor érkezünk, távol volt. Nem volna az baj, ha a hivatalvezetőnek akadhat dolga, távol van. De az már baj, ha a hivatalban senki nem tudja, hol lehet megtalálni. Ez nem helyes. Kellemetlen. Kelleme-sőbb, amit Balogh Mária szakszervezeti bizalmi mond: „Nyolc éve vagyok itt, azóta

tud válaszolni, ott a mama. Tanító akar lenni, itt Abaliget. A falak körben üresek, a kérdő tekintetűre Endre Károly így válaszol:

„Éppenséggel volna mit a falra tenni, de — minek az?” Sorban előkerül: díszoklevél, a posta kiváló dolgozója, kiváló dolgozó-oklevélből kettő darab, ugyancsak kettő kiváló dolgozó-jelvény — és a hivatal is kétszer nyerte el a kiváló hivatal megtisztelő címet. Deli Gyula kézbesítőnek

Művelődés, tudatformálás, ideológia

A címben adott fogalmak szakszervezeti vonatkozásait vizsgálva három nagy témakört említhetünk. Megyebizottságaink között e tekintetben nemes versengés folyik. Az általános műveltség emelése, a szakmai képzés és a munkaverseny egy-egy összetevője ennek a munkának.

A pécsi megyebizottság az alapszervezetekkel együttműködve, állandó feladatának tekintti a tudatformálást és az eszmei nevelés kérdéseit. A munkaversenyt, mint ennek egyik leghathatósabb eszközét igyekeznek az igazgatóság egész területén szélesíteni.

Ma már elmondhatjuk, hogy a megye területén és azon túl az igazgatósághoz tartozó postahivataloknál és üzemeknél dolgozók tudatosan vesznek részt a szocialista munkaversenyben. Baranyában 118 hivatal, a Pécs II. és Pécs III. műszaki fenntartási üzem, a Televízió Adóállomás a kiváló hivatal, illetve üzem címért verseng. Az egyéni és brigádversenyekről szólva megállapíthatjuk, hogy a Kiváló dolgozó címért 1048 forgalmi, 350 műszaki dolgozó, a szocialista brigád-mozgalom célkitűzéseit 38 forgalmi és 28 műszaki brigád dolgozik. Alljon itt az elmúlt év mérlege: A kiváló hivatal címet 5 hivatal, (Hidas, Komló I, Pécsvárad, Siklós, Vasas I.), a kiváló dolgozó oklevelet, illetve jelvényt 80 dolgozónk nyerte el. A számok tanúsítják a munkaverseny tudatosságát, és azt, hogy postás dolgozónk egyre jobb eredményekre törekednek.

A hivatali munka mellett nem közömbös az általános műveltség és szakmai képzettség

színvonalemelkedése sem. Területünkön az 1964/65. oktatási évben 295 dolgozó vett részt állami oktatásban. Az egyéb oktatási formákat is sikerrel népszerűsítettük dolgozónk körében. A politikai iskolák és más oktatási formák keretében igyekeztünk bővíteni dolgozónk világnézeti, eszmei látókörét, és elérni azt, hogy a mindennapi élet kül- és belpolitikai eseményeire időben reagáljanak. A mozgalmi vezetők képzésére is nagy gondot fordítottunk és fordítunk, mert fontosnak tartjuk politikai, szakmai képzésüket is. 1965/66. oktatási tervünkben 274 szakszervezeti aktív képzését tervezzük. Ez lényegesen magasabb az előző évinél és bizonyítja, hogy aktívaink felismerték saját képzésük fontosságát.

A tudatformálódás egyik igen érdekes példája, hogy az év elején lezajlott szakszervezeti választás során 418 társadalmi aktívát választottak meg. Mit jelent ez? Azt, hogy szakszervezeti tagságunk mintegy negyede aktívan bekapcsolódott saját ügyeinek intézésébe. Munkánk jobbátétele érdekében a fenti területeken évenként ismétlődően előzetes felméréseket végzünk és ezek alapján szervezzük meg a különböző oktatási formákat, illetve javasolunk dolgozókat az állami vagy egyéb oktatásra. Mindez azonban csak szakszervezeti tagságunk segítőkész együttműködésével valósulhat meg. E tekintetben egyre inkább érezzük a bizalmat és egyetértést.

Péter Ferenc,
a Baranya megyei bizottság titkára.

Humanizmus? Liberalizmus?

Levelek, levelek... panasz-
szal, váddal teli sorok a lel-
ketlen „bürokratizmus” miatt,
amelynek képviselői tíz esz-
tendő alatt egyetlenegy úji-
tást sem fogadtak el Forin-
tos Ernőnek. A keserűséget
árasztó mondatai az indula-
tok hevében odavetett jelzők-
kel keverednek. Aki olvassa,
képtelen szabadulni a hatás
alól. Maga is indulatból érez,
cselekvésre kész, vagy leg-
alább szeretne utánajárni a
dolognak, kifürkészni az iga-
zat. Ezt tettük!

Bármelyik levelét nézem,
majd megnézem így kezdődik:
„Elutasítanak, nem értenek
meg... Forintos Ernő a Győr
1. postahivatal kézbesítője.”
Munkahelyén becsülik. Fel-
adatát kiválóan, sokszor szin-
te túlzott lelkiismeretességgel
végzi. Egy-egy tévesen cím-
zett távirattal olykor öröklig
járja a várost, meg akarja ta-
lálni a címzettet. Ha kérdik,
miért, „Kötelességem!” vá-
laszolja.

Újtásának alapötlete —
amennyiben ebben az esetben
az „újtás” jelző egyáltalában
helytálló — éppen az imént
említett példából származik.
Forintos Ernő azt akarta, hogy
más kézbesítőnek se kelljen
óránként rónia hiábavalóan a
várost, a területet. Javasolta
ezért: címezzenek helyesen,
és a helyi tanácsok az újon-
nan elkészülő lakótelepek
épületeire azonnal tegyék ki
az utcák neveit, a házszámok-
kat. A javaslat eddig egész-
séges és hasznos, csak éppen
a posta szempontjából nincs
benn semmi új. Nyitott ka-
pu ez, amelyet a Postavezér-
igazgatóság, az igazgatóságok
is régen döngöttek. Forintos
Ernő nem kis költséggel ma-
keteket készített, utcanevék-
ket, házszámokat. E kellé-
keken a helyesen címzett le-
velek birtokában bemutatja az
általa „mintakézbesítések”
nevezett helyes kézbesítési
módszert. Nem hinném, hogy
a lőport ilyen egyszerűen ta-
lálták volna fel. A módszer-
nek nincs semmi új! Irni, ol-
vasni tudó gyermek előzetes
magyarázat nélkül is elvégzi,
csak az elérendő célt kell ve-
le tudatni...

Allunk az udvaron, nézzük
az enyhén szőve gyermekes
színpadon bemutatott, hall-
gatjuk a hozzá fűzött, hason-
ló szintű magyarázatot, s a
méreg felgyülemlik bennünk.
Tizen jöttünk ide Forintos Er-
nő panaszos levele nyomán,
hogy az ígért „bemutató”
alapján véleményt alkossunk:
Ki vagy kik lelkiismeretét
terhelte Forintos Ernő igazsá-
ga?

Egyre inkább elhatárola-
dik bennem: itt gúnyt űznek
belőlük. Karikatúrát vagyunk
a hiszékeny jóindulatnak. Fi-
noman szóla: lóvá tettek ben-
nünket! Csak még azt nem
érttem, miképpen sikerülhetett

évek óta ugyanez a „mutat-
vány” a különböző lapok
munkatársaival, riportereivel.
Ugyanis már ők is jár-
tak a helyszínen, látták,
hallották mindazt, amit mi.
S nem ébredt fel bennük so-
ha a gyanú? Vagy talán nem
akartak üres kézzel visszatér-
ni a szerkesztőségekbe? Ezt
nem lehet tudni, de azt
láttuk, az élénk rakott írások-
ból, — amelyeket Forintos bi-
zonyítással használt fel vélt
igazsága mellett —, hogy a
kollégák csak a formáság ked-
véért írtak kisebb, rövidebb
tudósításokat. Belenézek az
egyikbe: „A Forintos Ernő
vezette győri postás ezermes-
ter-szakkör... stb.” olvasom.

— Kinek az engedélyével,
támogatásával működik ez a
kör? — kérdelem Forintos Er-
nőt. — A szakszervezet tud
röla — válaszol.

— Mi nem tudunk róla, az-
az tudunk, de nem támogat-
juk, egyéni törekvésként ke-
zeljük — válaszol nyomban
Győr 1. postahivatal szb-tit-
kára, s hangjában bizonyta-
lanság.

A tévova szavak ellenére a
kép világos: Forintos Ernő
visszaért a hiszékenységgel.
Győrben nem létezik postás
ezermester-szakkör. Az állita-
lagos tagok — Győr 1. hivatal
kézbesítői — egybehangzóan
állítják ezt. Mint ahogyan nincs
szakkör, ugyanúgy nincs a
hivatalban Petőfi I–II elne-
vezésű kézbesítőbrigád sem.
Ennek is, annak is csak a ne-
ve létezik, s mindkettőnek
Forintos Ernő a vezetője, leg-
alábbis ő ezt állítja. Véletle-
nül? Aligha! Forintos Ernő
ilyen omladozó fedezékbe
levelek tömegével árasztja el
az országot. A gyanúlan kéz-
besítőbrigádok pedig válaszol-
nak az egyre visszatérő kérdé-
sekre: „mit kifogásolnak
munkájukban?” A levélírók
elmondják észrevételeiket, jó-
hiszeműen, segítőkészséggel,
mert nem sejtik, hogy mi-
lyen ügyet is partolnak.

Tíz vagy kevesebb éve?
Egyre megy! Jönnek s men-
nek a levelek. Forintos Ernő
markában összefutnak a szá-
lak, gyűlnek a „bizonyítékok”
arra, hogy a postát — Forin-
tos szerint — ugyanúgy kon-
tár módra, lelkellenül irá-
nyítják, mint az országot. Fo-
rintos Ernő a hozzá érkezett
minden levélből erre követ-
keztet, és ezt olvassa ki min-
den újságíróvágyból is, ezek-
re hivatkozik, amikor érvel:
„Nemcsak én mondom ezt,
tessék, olvassák...”

Mi pedig? Esztendők óta
struccok bölcsességével szem-
léljük tevékenységét. Huma-

nizmusra hivatkozunk és li-
beralizmusba esünk. Elnézzük,
hogy ez az ember züllessze
maga körül a közönséget. Mo-
solygunk panaszos sorain, de
nem olvasunk a sorok között.
Azt mondjuk: jót akar, csak
rosszul fogott hozzá! Anyagi
támogatást kér, és akad hely,
ahol adnak is, mert Forintos
Ernő így fogalmaz: „A győri
postás ezermester-szakkör ré-
szére...”

Rémítetés, ártatlan dolgok
felnagyítása? Nem, nem az!
Az ártatlanság leple alatt ve-
szély rejlik. El kell hártani!

Németh Tibor

A munkaügyi döntőbizottságok gyakorlatáról

A kiválóan működő
munkaügyi döntőbizottsá-
gok határozatai többsé-
gükben megfelelnek a tör-
vényességi kellékeknek.
Mégis akadnak közöttük
helytelenek és az azokban
jelölt hibák elkerülé-
se végett az alábbiakban
ismertetünk néhányat.

P. J. ceglédi lakos ügyé-
ben rendkívül furcsa ha-
tározatot hozott a munka-
ügyi döntőbizottság. A ha-
tározat rendelkező részé-
ben a munkaügyi döntőbi-
zottság elismeri a posta-
szerv tartozását. Így írja
és nem a követelését, s fel-
hívja P. J.-t a tartozás 15
napon belüli befizetésére.

Ez az első hibája a ha-
tározatnak. Helyesen nem
felhívni, hanem kötelezni
kell az adóst a tartozás
megfizetésére. A másik
hiányossága, hogy sem a
jogorvoslat módját, sem
annak határidejét nem je-
löl meg a határozat.

A határozatnak nincs in-
doklása. Nem lehet meg-
állapítani tehát, hogy mi
is az alapja a munkáltató
követelésének. Majd újabb
bábköves: ugyanis, azt ígéri
a határozat, ha fenti befi-
zetés nem történik meg,
úgy a kérdéses összegnek
közadók módjára történő
behajtása iránt intézkedik.
Még szerencse, hogy nem
mondja meg, hogy kicsoda.
Nem valószínű, hogy bárki
is vállalkoznék az ország-
ban erre az intézkedésre,
mert körülbelül 10 év óta
közadók módjára csak a
közadók lehet behajtani.

Nem a hatáskörében el-
járva hozott határozatot a
munkaügyi döntőbizottság
V. J. tartozása ügyében.
A határozat ugyanis az átvett
hulladékra árnak, és az
azután járó forgalmi adó-
nak, valamint ezek ka-
matainak megfizetésére
kötelezi a dolgozót. Ez az
ügy nem tartozott a mun-
kaügyi döntőbizottság ha-
táskörébe, mert a jogvita
alapjúl szolgáló ügyet
nem tekinthető munkaügyi
kérdésnek. A jogügylet a
felek között polgári, jogi
ügylet volt, az igazgatóság
a követelést tehát nem a
munkaügyi döntőbizottság,
hanem a bíróság útján ér-
vényesíthette volna.

Hasonlóan helytelen az
a határozat is, amelyet
H. S. ügyében hoztak. A
dolgozó ugyanis azt pana-
szolja, hogy a munkaköri
bérét az igazgatóság hely-
telenül állapította meg. A
bérkategóriára megállapí-
tott bérhatárok között bér-
megállapításból eredő vi-
tát nem tartoznak a mun-
kaügyi döntőbizottság ha-
táskörébe. Ez az igazgató
kizárólagos döntése alá
tartozik. Így a munkaügyi
döntőbizottság az ilyen pa-
naszt elutasítani tartozik,
s határozatában nem kér-
heti fel az igazgatót, hogy
a döntését vizsgálja felül, s
úgy állapítsa meg újból a
dolgozó munkaköri bérét.

J. L.

MUNKASZERVEZÉSI ÓRJÁRAT

Szervezési intézkedések a műszaki szolgálatban

A postaigazgatóságok át-
szervezéséről már beszámol-
tunk lapunkban. Elmondot-
tuk, hogy az érintettek nagy
többsége megértéssel fogadta
a rendelkezést, mert saját
tapasztalatából is jól tudja,
hogy a korábbi ágazati gaz-
dálkodási szervezet, amelyben
a forgalmi és a műszaki te-
rületek önálló egységként mű-
ködtek, nem mindig szolgálta
megfelelően a posta és a nép-
gazdaság egyetemes érdekeit.

Most a következő lépésre
kerül sor. A műszaki végre-
hajtó szolgálat átalakításának
hogyancjáról mostanában érte-
keznek az illetékesek. A pos-
tásközüvéleményt is élénken
foglalkoztatja a dolog.

— Miért van erre szükség?
Mennyiben érint bennünket?
— kérdezték egymástól az
emberek. S az elhangzó fele-
letek — megfelelő ismeretek
hiányában — esetenként pon-
tatlank.

Az építés és a fenntartás sa-
jatos összefonódása régi kelet-
ű gond a postánál. E tény-
gátolta a korszerű nagyüzemi
módon történő nagyobb ará-
nyú felújítás és építési mun-
kákat. Nem járható út, hogy
a különböző felújításokra csak
azután kerüljön sor, ha —
mondjuk — a vihar már kö-
bezzolt. Eppen ezért tesszük
betszerűbbé a nagyobb volu-
menű felújítások kivitelezését.

Nézzük e kérdést a fenntar-
tás oldaláról. Ismert dolog,

hogy a mennyiségi szemlélet
— a népgazdaság más terü-
leteihez hasonlóan — a posta-
nál is éreztette hatását. Így
nem volt ritka, hogy a postai
építőipar és ipar a fenntartás
rovására is teljesítette felada-
tát. Így azután a fenntartásra
biztosított órák és létszám egy
részét időről időre elszippa-
ntotta az építés.

Nem szorul különösebb bi-
zonyításra, hogy berendezé-
seink — amelyek száma ál-
landóan nő, s irántuk egyre
nagyobbak a minőségi követ-
elmények — idő előtti rom-
lását nem engedhetjük meg
magunknak. A hangsúly a me-
gelőző karbantartáson van,
s ennek nem elég csupán for-
mailag eleget tenni. Egyes
postaigazgatóságokon azzal
nyugtadják saját lelkiismeret-
üket, hogy papíron szinte ki-
vétel nélkül mindig teljesítik
a fenntartásra tervezett óra-
számot, s biztosítják a hozzá
szükséges létszámot is. Am
„a papír sok mindent elbir”.

A valóságban nemegyszer elő-
fordult, hogy elmaradtak bi-
zonyos megelőző fenntartási
munkák, vagy csak felülete-
sen végezték el őket.

A vezérigazgatóságon és az
igazgatóságokon végrehajtott
átstruktúrázást tehát csak akkor
lesz teljes, ha a műszaki
végrehajtó szolgálatban is a
célokhoz igazítják a szerveze-
tet. Az építés és a fenntartás
különválasztása itt is szükség-

szérő. Ezt senki sem vitatja.
A polémia inkább azon van,
hogy a kész ágazat tevékeny-
ségét miként válasszák ketté
(a szerk.: nem dogmatikus és
merev szétválasztásról van
szó, hiszen ezt a körülmények
nem engedik meg). Az emli-
tett munkák szétválasztása
után a meglevő létszámon kell
igazságosan osztozkodni. Ez a
gyakorlatban nehéz, mert —
mint már említettük — a
fenntartási állományban te-
vékenykedők egy része ko-
rábban nemegyszer dolgozott
illegálisan építési feladatokon
is. A vezérigazgatóság állás-
pontja szerint az egyes ágaza-
tok létszámigényét úgy kell
megállapítani, hogy a terve-
zett összes termelési értéket
teljesítsék, ugyanakkor a ter-
vezett fenntartási munkákat
is elvégezzék.

Ezek után még mindig nyi-
tott kérdés, hogyan valósul
meg a műszaki végrehajtó
szolgálat átszervezése, illetve
mennyiben érinti az a veze-
tőket és munkásokat. Az új
szervezet kialakítását illetően
még nincs végleges álláspon-
t. Annyi bizonyos, hogy a fen-
tartási üzemek megyei szerve-
zetben működnek majd, és
sor kerül bizonyos részlegek
összevonására is. Az építés
ésszerű centralizálásáról még
nem született döntés. Két vé-
lemény áll szemben egymás-
sal. Az egyik szerint az épí-
tési üzemeket a több megyét
magukba foglaló postaigazga-
tóságok közvetlen felügyelete
alatt kell központosítani,
meghagyva a megyei kiren-
deltségeket. Mások úgy vélik,
szükségtelen az ilyen nagy-
fokú centralizálás, hiszen min-
den megyében kell építeni, s
így ésszerűbb, hogy az üzem
is ott legyen.

Ez utóbbi véleményt a sop-
roniak képviselik. Náluk —
kísérleti jelleggel — már több
éve hasonló szervezetben így
folyik a munka, tegyük hoz-
zá, igen eredményesen. A
másik fél érvelése az, hogy a
következő ötéves terv során
nem minden megyében egy-
forma a posta fejlesztésének
mértéke. Így azok lebonyolí-
tása sok mindenben nem kí-
vánja a megyére épült szer-
vezetet. A különböző elképze-
lések egyeztetése napjaink-
ban folyik. Az igazgatóságok
szeptember közepe táján jut-
tatják el javaslataikat a ve-
zérigazgatósághoz.

A szervezet kialakítása per-
sze, nagyon fontos dolog. Úgy
tűnik mégis, hogy néhányan a
vitában több szót ejtenek er-
ről, mint az átszervezés tar-
talmi részéről. Emberileg ért-
hető ugyan, hogy mindenki
ragaszkodik a már megszokott
munkaköréhez, s az sem mind-
egy, hogy a beosztás milyen
besorolást biztosít. De hát ké-
nyelmi vagy hiúsági szem-
pontoknak mégsem rendelhet-
jük alá a sokat ígérő átszer-
vezést.

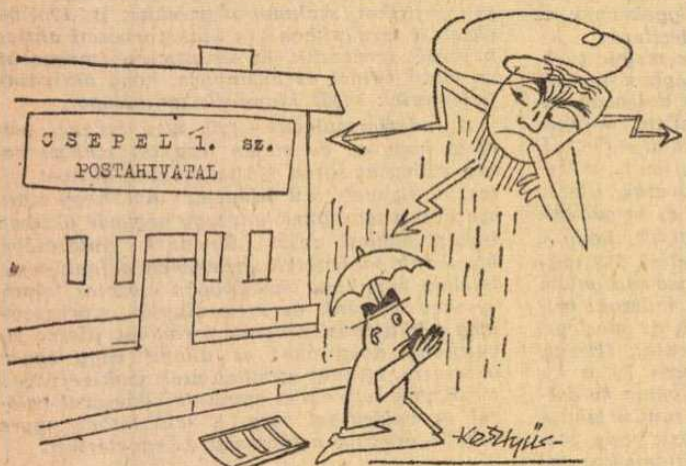
Egyébként előre látható,
hogy különösebb aggodalom-
ra senkinek sincs oka. Az
igazgatóságokon történt át-
csoportosításokat messzemenő
emberességgel hajtották végre.
A végrehajtó szolgálat átszer-
vezését is így szándékoznak
lebonyolítani. S arra, hogy
rendellenesség ne forduljon
elő, arra a szakszervezet me-
gyebizottságai, valamint az
üzemek, postai szervek szak-
szervezeti tisztviselői is vi-
gázzanak.

Ez a gond főleg a műsza-
kiaknál és az alkalmazottak-
nál jelentkezik. A kétféle
munkásokat jóformán nem is
érinti az átszervezés. Várha-
tlan mindössze néhány em-
bert kell csupán a fenntartás-
tól az építéshez helyezni. Ez
azonban majdnem hogy for-
mai intézkedés, hiszen gya-
korlatilag már korábban is
ott dolgoztak. A nagy többség
a helyén marad. Nyugta-
lanságra tehát nincs ok, s a
különböző memendondák lég-
ből kaptak.

Macsári Károly

VILLÁMHÁRÍTÁS

A BUDAPESTI POSTAIGAZGATÓSÁG RÉSZÉRŐL

— Villám úr, ha lehetne, most csapjon máshová, bennün-
ket kétszer már meglátogattott.

Családi közösség...

E cikkben a gyermekek otthoni munkára nevelésével kapcsolatban adok néhány tanácsot a kedves asszonytársaknak.

Helytelen felfogás az, hogy a gyermek nem ér rá segíteni, mert az iskolai feladatok elvégzése lefoglalja, de helytelen az is — többen mentegetőznek így —, ha a gyermeket azért nem foglalkoztatják otthon, hogy hadd legyen jobb a gyermekkor, mint nekünk volt. Ilyen és hasonló elgondolások miatt sok édesanya nem kívánja meg, hogy gyermeke a házi teendőket ellátásában segítsen. Minden gyereket az életre kell nevelni, az új ti-

pusú generáció kialakítására kell törekednünk ezen a téren is, mert a mi szemléletünkől idegen az otthon agyonkényeztetett gyermek típus. Ugy korcsosodik egyébe a család igazán, ha a gyermekek nemcsak a jóból, kellemesből részesülnek a családon belül, hanem részt vesznek abban a munkafolyamatban is, amely ezeket előidézi.

Gondolok itt például a lakás tisztántartására. Sohasem fogja a gyerek igazán megbecsülni az otthon tisztaságát, ha ő maga nem segít a korának megfelelő munkával édesanyjának. Kisebb gyermekek feladata lehet a portörölgetés,

a virágöntözés, edénytörölgetés stb. Nagyobb gyermekek segíthetnek a takarítás egyéb teendőinél, a főzés előkészületeinél, vásárlásnál.

Egy édesanya panaszkodott nekem, hogy 10 éves kislánya mindig piszkosan, sárosan jön haza az iskolából. Sok szidást, büntetést, sőt még testi fenytést is kapott ezért. Ezután csupán egy-két napig vigyázott ruhájára. Későbbre esve kérdezte, mit csináljon, mindig nem ütheti, szidhatja, viszont naponként sok időt elvesz a ruhájának rendbehozása. Javasoltam, ne szidja, ne verje a gyermeket, csak követelje meg tőle saját ruhájának rendben tartását, s addig ne engedje játszani, míg el nem készül azzal. Egy idő múlva hálisan köszönte meg az édesanya a tanácsot. Elmondta, hogy eleinte sok dühözgással, méltatlankodással, a sáros ruhánál böggessel ment a ruhakeféles, de a módszer használt. Azóta a gyermek vigyáz a ruhájára.

Természetesen a gyermek első kötelessége a tanulás, igénybevétele az azt túlzásba vinni nem szabad, csak anynyi munkát bízunk rá, szabad idejétől függően, amennyit nehézség nélkül elvégezhet. Azt azonban minden gyermektől meg kell követelni, hogy saját holmiját rendben tartsa, táskájába maga készítse be taneszközait, ruháját este gondosan helyezze el a szekén. Ha a gyermek háztartási teendőinkben segít, igyekezzünk vele együtt jókedvűen dolgozni, egyrészt hogy hozzá szokjon a jókedvűen végzett munka egészséges örömehez, másrészt azért, hogy lássa, örömet okoz segítség. Érezze: a közösen végzett munkából ő is kiveszi a részét, értékeljük segítségét.

A tiszta, szép otthonban, ahol mindenki vigyáz a tisztaságra és rendre, ott a háziasszonynak esténként jut egy-egy óra a megüresedett családi beszélgetésekre is. Az édesanya, ha nincs agyonhajszolva, többet foglalkozhat a családjával, kisebb-nagyobb problémáival, férjével, gyermekeivel. Így alakulhat ki a meleg családi otthon, ahol mindenki jól érzi magát. Az ilyen otthon hangulata elkísér egy életen át, és tovább viszik a gyermekek az új családi fészekbe a munka és az otthon szeretetét.

VILLÁNYI JÁNOSNE

A mi Katink

Minden alkalommal büszkék vagyunk Katira. Így volt ez most az Universiádén is, és hasonló érzés töltött el Porto Allegre, majd Tokió után. És így van ez minden alkalommal az országos bajnokságoknál.

Stílusosan az Universiade versenyén köztünk értük el. Rajta a válogatottak túrkák triója. Kidomborítja arányos alakját. Ami ennél is jobban feltűnik, hogy a szeme állandóan mosolyog. Kevesen tudnak így mosolyogni. Egyszer majd megkérjük, árulja el a titkát.

— Melyik volt a nehezebb verseny: ez, Porto Allegre, vagy Tokió? — kérdezzük.

— Minden verseny egyaránt nehéz, s ha úgy tesszük, egyaránt könnyű — válaszolja.

— Hogyan lehetséges?

— Egyszerű a magyarázat — mosolyog — a torna mindig nagy élmény!

— És a verseny, az elsőség, az arany — vagy ezüstérem?

— Ez a plusz, de nem a lényeg. Enélkül is érdemes tornászni.

— Egy szakmai kérdés: mi kell ahhoz, hogy valaki jó tornász legyen?

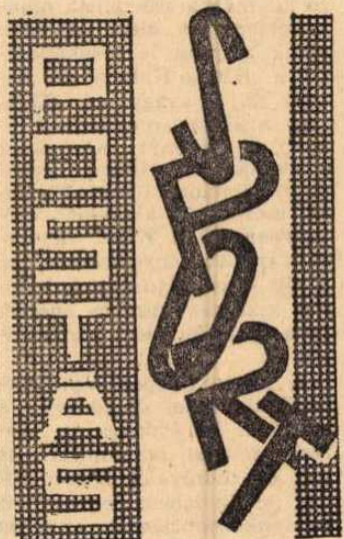
— Szeressen tornászni, élvezze a járást, gyakorlatozzon, legyen szorgalmas és az sem baj, ha tehetséggel rendelkezik.

— Biztosan sokszor megkérdezték: meddig akar sportolni?

— A tornát nem lehet abbahagyni.

— S végezetül, mit üzen a Postás fiataljainak?

Csaknem húsz éve működik a Posta Táviró Sportkör, amely a Központi Táviróhivatal, a Belvárosi Táviróüzem és a Budapest 4. postahivatal dolgozóinak sportolását szervezi. A sportkör az eredmények alapján eddig már többször kiérdemelte a legjobb postás sportkör címet. Vezetői és aktívai tár-

sadalmi munkában, fáradtságot nem kímélve intézik a három üzem dolgozóinak sportügyeit. Leszler József „régi” postás sportoló, s már megalakulása óta elnöke a Posta Táviró Sportkörnek. Kérésünkre beszámolt tevékenységükről.

Célunk és egyben feladatunk, hogy az üzemek dolgozóinak sportolási lehetőségéről gondoskodjunk — mondotta. — A minőségi sport szervezése ezért csak másodrendű feladatunk, de messzemenően támogatjuk azokat a sportolókat is, akik a legjobbak közé emelkedtek. Példa erre sportkörünk női röplabdacsapata, amely öt év alatt a kerületi bajnokság II. osztályából az NB II-be küzdötte fel magát. Dobos Miklósné, Tóth Mária, Zombola Éva (a szakszervezeti sportfelelős), Kiss Györgyi, Zsemberi Katalin és két helyközis dolgozó: Somo-gyi Magda és Almási Il-

dikó tehetségét dicséri ez a sportbravúr.

Az NB II-es röplabdacsapatot azonban nem tekintjük „kirakatnak”, mert két asztalitenisz, öt labdarúgó — köztük ifjúsági és öregfiúk — csapat, két sakk, a Postás Kupában szereplő női röplabda, valamint termésméztáji-szakosztályal rendelkezőnk. Sportolónk a postás sportnapokon is rajthoz álltak és a sportkörök versenyében atlétáink: Bonczos Éva, Palásthy Mária, Végh Margit, valamint Csaba Zoltán lelkes szereplése eredményeként 57 ponttal a harmadik helyen végeztünk.

Eredményes tevékenységünk egyik titka, hogy sportkörünk vezetősége szinte egy emberként veszi ki részét a munkából. Molnár Oszkár gazdasági felelősre, Zombola Évára, Erdősi Antalra, Holop Gyula KISZ-sportfelelősre, a 4-es postahivatal képviselő Sánta Andrásra, valamint Balázs Károlyra, a belvárosi táviróüzem sportosára mindig lehet számítani. Törekvéseinket a helyi szakszervezeti bizottság: Kővári Béla elnök és Csomor László titkár is támogatja, de a Postások Szakszervezete budapesti bizottsága is biztosítja a szükséges segítséget. Igaz, hogy a budapesti bizottság sporttevékenységét mi is elősegítjük. Palágyi Győző, sportkörünk röplabda-szakosztályának vezetője, a szakszervezet röplabda-szaki-

zottságában eredményes tevékenységet folytat.

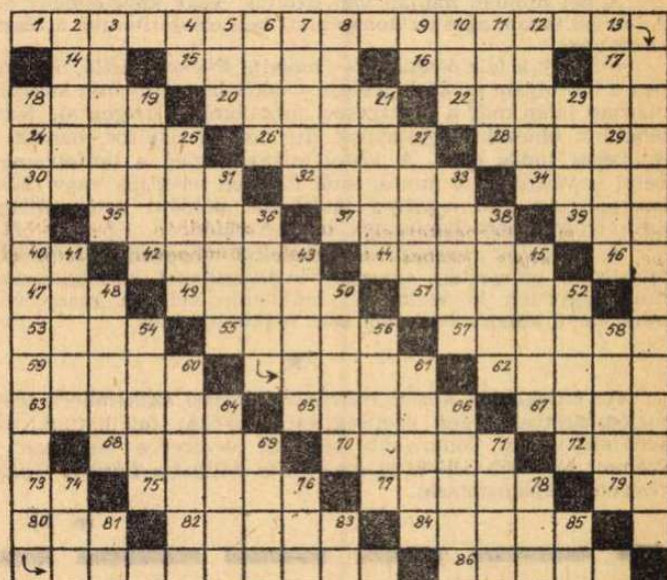
Tavaly legnagyobb létszámú a termésméztáji szakosztály volt. 1964. év folyamán 44 túrát bonyolítottak le. Tekintélyes létszámmal vettünk részt a mecseki, egri, valamint a BTSZ által rendezett klastrompusztai kiránduláson és a Vöröskő-sziklán tartott hagyományos koszorúzási ünnepségeken. Termésméztáji kerületi tájékoztató versenyeken indultak. 106 fő volt a múlt évben a szakosztály taglétszáma, mely 1965-re sajnálatos módon 26 főre csökkent.

Fájó pontunk, hogy asztaliteniszben minden adott-ságunk ellenére igazán jó eredményt elérni nem tudunk — mondotta Leszler József befejezésképpen. — A teremhiány gátolja egyébként tehetséges sportolónk fejlődését.

Ez a tárgyilagossá beszámoló az eredményeket csak néhány szóban említette. Ebből még nehéz megismerni azt a sok éves munkát, amely az eredmények mögött áll. Szükség van az olyan lelkes sportemberek munkájára, mint amilyen Leszler József is, aki postás sportolóként, majd sportvezetőként és felelős beosztású dolgozóként is bizonyítja: érdemes a postás fiatalok sportjáért küzdeni.

L. Gy.

KERESZTREJTVÉNY

VÍZSZINTES: 1. 20 évvel ezelőtt halt meg Bartók Béla, a nagy zeneszerzőnk. Két híres munkája... 14. UZ. 15. Bántó. 16. Övezet. 17. Kérdőnévmás. 18. Ragozott vonatkozó névmás. 20. Hamis arc-rész. 22. Nővény. 24. Képek. 26. Mértani fogalmak. 28. Létezett? 30. Víztorlás (ékh.). 32. Toldok — de vidéken. 34. Fátum. 35. Egési termék. 37. Mondabeli király. 39. Mia. 40. OM. 42. Félziget Ázsiában. 44. Régi gazdag úr. 46. OC. 47. Fél hulladék (!) 49. Elragada. 51. Hibás (az első kocka kettősbeüt). 53. Harisnyanyag. 55. Jó beszéd-készség. 57. Születőben van. 59. Mohamedán isten. 62. Vissza: citál. 63. Ijedés (ékh.). 65. Időhatározószó. 67. L-lel a végén, borított vezetékek. 68. Terület Lengyelországban. 70. A veteményes. 72. RER. 73. Megyek — angolul. 75. Tapad. 77. Színház Párizsban. 79. NT. 80. Becézett leánynev. 82. Dunántúli település. 84. Róma kikötője. 86. Azonos a vízzs. 16-tal, de most többesben.

zött leány. 43. A hányad, a rész. 45. Keleti uralkodók. 48. Fordítva: őrlő. 50. A hölgy. 52. Filmszínész. 54. Rádiólokátor. 56. Leánynev. 58. Operatőr volt (István). 60. Hiszég — latinul. 64. Lopva mondaná. 66. Házrész. 69. Idegen férfinév (az utolsó előtti betű elmarad). 71. Találgatás. 74. Romániai folyó. 76. DTY. 78. NIN. 81. Igevégeződés. 83. Fordítva: nővény. 85. Egy-mást követő betűk.

Az augusztusi rejtveny helyes megfejtése:

A munkához, a pihenéshez, és üdüléshez.

Család.

Társadalombiztosítással.

Fizetések.

Beküldési határidő: október 10.

Könyvjutalmat nyertek:

Márkus Zoltán (Somlóvásárhely), Szommer Pirok (Pétfürdő, Postahiv.), Geslei Jánosné (Bokod), Kiri József (Várpálot), Harza Ilona (Pásztó).

POSTÁS DOLGOZÓ

a Postások Szakszervezetének lapja

Szerkesztő a szerkesztő bizottság

Felelős szerkesztő: Bérces György

Szerkesztőség: Budapest, XIV., Cházár András utca 13.

Telefon: 428-777

Kiadja a Népszava Lapkiadó Vá-

lalat, Budapest, VII., Rákóczi út

54. Telefon: 224-819

Felelős kiadó: Gábor Márton,

a Népszava Lapkiadó Válla-

lat igazgatója

Terjesztő a Postások Szakszervezete

Szakra Lapnyomda, Budapest

Katonák az új zuglói központ bálózatépítésénél

Az új Zugló Központ világoszöld, sötétkék bordás épülete készen áll. Az alapítványi munkát nagyrészt a honvédség postakábelépítő alakulata végzi.

Ezt az alakulatot a Minisztertanács határozata alapján hozták létre. A katonák gyakorlati, szakmai oktatást kapnak, és természetesen katonai képzésben is részesülnek. Elméleti képzésükről postai szakemberek gondoskodnak. Munkájuk zömmel gyakorlati, azonban évenként egyszer — a téli időszakban — egyhónapos elméleti oktatásban sajátítják el a postai tudnivalókat.

Domján Kálmán, a Posta Központi Kábelüzem építési üzemvezető-helyettese elegetten nyilatkozott a katonai alakulat munkájáról. Örömmel állapította meg, hogy a posta és a hadsereg között létrejött szocialista szerződés feltételeinek eddig maradéktalanul eleget tettek. Elmondta, hogy a másodéves katonák, akik technikai végzettséggel rendelkeznek, önálló munkavezetői beosztásban dolgozhatnak. E felelősségteljes munkakörben egyre jobb szakemberekké válnak, és átadhatják tudásukat fiatalabb katonatársaiknak. Domján Kálmán maga is fiatal szakember. Öt éve

végezte az egyetemet, de már régi postásnak vallja magát. Egyike az alakulat szakmai előadóinak.

Az alegység katonai parancsnoka tájékoztatásul elmondta, hogy az itt dolgozó katonák a szocialista munkaversenyben elért eredményeik alapján is megkaphatják a „Kiváló Katona”, a „Kiváló Raj”, avagy az „Elenjáró Szakasz” megítélését. A versenyt havonként értékelik. Az átlagos eredmény általában 106—107% körül mozog. Az alakulat versenyben áll a KISZ vándorzászlajának elnyeréséért is. Elsők közé tartoznak a katonai kiképzés minden ágában és a sportokat sem hanyagolják el.

A Zugló Központ építkezésénél örömmel dolgoznak a katonák. Az érdekes és komoly feladat számukra is sok új tudnivalót hozott eddig is. Budapest legnagyobb telefonközpontjának építésén dolgozni nem csekélység még akkor sem, ha a nagy jelző csupán az épületre illik, mert a bekötésre kerülő állomások száma az első években még igen alacsony lesz. A tervezők azonban gondoltak a jövőre, és a bővítés maximális lehetőségeit teremtették meg az épületen belül.

Az itt folyó munkáról postások és katonák egyaránt lelkesen nyilatkoztak.

Horváth László munkavezető nagyon elégedett a hozzá beosztott katonákkal. Két évvel ezelőtt még magához hasonló „civilkkel” dolgozott. A cserét nem bánja. Beosztottai és ő értenek egymás nyelvén, hisz mindannyian fiatalok. Horváth László a Kandó Kálmán Technikum harmadéves hallgatója. Képi magát, tanul, mert látja, hogy újabb és újabb feladatokkal kell megbirkóznia.

Ottjártunkkor különleges látogatója volt a kábelépítőknek. Egy csöppnyi emberke jött meglátogatni katonapukáját. Igaz, nem a maga lábán, de ez mit sem vonta le a hatalmas érdeklődésből, amellyel megbámulta az épülő vasbetonfalat és a nyúlós fekete bitument.

Zsidó Tibor a boldog édes-

apa éppen betonvasalást készített elő, amikor meglátja a gyereket. Örömeiben felnevet, és közben talán arra gondol, hogy 10 év múlva a kisfia majd azokon a vonalakon beszélhet, melyeket társával együtt most ő épít. Zsidó Tibor épületgépész-technikus. Bevonulása előtt a zuglói tanácsnál volt gépészeti előadó. Ha leszerel, ott szeretne tovább dolgozni. A munkáját legalább annyira szereti, mint ezt a csöppséget, aki meglepetésszerű „látogatásával” most megörvendeztetette.

Kata Zsigmond honvéd Kis-rosziba való. Ő is aknaszigeletet végez, bár a szakmája villanyszerelő. Mikor kérdezzük, nevetve válaszol.

— Jó ennél az alakulatnál. Az ember illetményben is, meg munkában is jobban jár. Gyorsabban múlik az idő a munkával, és ha valami jól sikerül, kettős az örömmünk. Szabad időmben? Legszívesebben rajzolgatok és faragok.

Farkas János örvéző tréfasan jegyzi meg:

— Már tudom, hogy kell megfogni az ást, a csákányt és a lapátot.

Aztán komolyra fordul a szó, és a Tótkomlósról jött fiatal katonáról kiderül, hogy otthon legfeljebb selymekkel, bársonyokkal vagy más puha anyagokkal foglalkozott. Aruházi eladó volt, és néha bizony szomorúan nézi a tenyerét, melyen ott látja a szerzőszámok nyomait.

— Mire leszereltek, kifinomult újra — mondja, és újra felveszi a lapátot. Ő egyébként sokoldalú ember. Tagja a tánckarnak és a sportoktatás szeretői. Büszkén újságolja, hogy kézilabdacsapatuk Székesfehérváron második helyezést ért el. Az alakulatnál — mint a beszélgetésekből megtudtuk — élénk kulturális élet zajlik. Nemrég kirándulásra voltak. Kékes, Mátraháza, Mátrafüred tájait és nevezetességeit csodálták meg.

A KISZ-szervezettel közös rendezésben sok más programot is lebonyolítanak. Itt nemsokára befejezéshez közeledik a munka. Várja már őket Budafok-Lágymányos.

Sarkadi Mária

Színes tv, zseb tv jégteleníthető antenna

A közelmúltban a Budapesti Nemzetközi Vásár kiállítási csarnokaiban jelentős helyet foglalt el a postás dolgozókat érdeklő híradástechnikai iparág. Érdekes, hogy a kiállítók legtöbbje elsősorban tv-készülékeket, rádiókat és magnetofonokat mutatott be a magyar közönségnek. A szakemberek megállapítása szerint a tv-berendezések „vetélkedőjén” nagyszívesen megállta helyét a magyar ipar.

Emlékszünk rá, néhány évvel ezelőtt, milyen nagy érdeklődés kísérte az angolok színes vevőkészülékét. Az idén — kísérleti adás keretében — mi is bemutattuk a fejlesztés alatt álló színes televíziókat, a Mechanikai Laboratórium gyártmányát. A színes televízió stúdióját a Petőfi Csarnok híradástechnikai kiállításán rendezték be, innen közvetítették az „élő adást”, amelynek színei jók, élvezhetőek voltak.

A híradástechnikai kiállítás az iparág viszonylag gyors fejlődését tükrözte és több mint négyszáz, jó részben új cikket mutatott be. A Beloiannai Híradástechnikai Gyar kiállította a 3/20 rurál (faluközpont) végközpontot, amelybe 20 különvonalú vagy 10 különvonalú és 20 1600-as köthető be. Láthattuk a Lipcsében aranyéremmel kitüntetett CA—41-es típusú elektromechanikus vezérlésű crossbar alközpontot is, amely 10 fővonalon 80 mellékállomás forgalmát bonyolítja le. A gyár szakemberei elmondották, hogy továbbfejlesztésén már dolgoznak és 1000 vonalas központot szeretnének kifejleszteni. A crossbar központnak nagy előnye, hogy nem tartalmaz forgó alkatrészeket, karbantartása alig tízedébe kerül a nálunk is alkalmazott rotary rendszerű kapcsolónak.

Nagy sikert aratott a vásáron a Budapesti Rádiótechnikai Gyar sokcsatornás berendezése, amely egyszerre 16 különböző rádió-, telefonüzenet átvitelére alkalmas, — felügyelet nélkül. Az Orion PN—28, sokcsatornás mikrohullámú berendezése — a legújabb magyar konstrukció — ugyancsak megnyerte a külföldi üzletemberek tetszését. Ezt egyébként tanúsítja, hogy az évben gyártott készülékek nagy részét exportáljuk.

A szovjet vevőkészülékekben az automatikus sorkapcsolású hangszóró zavaró hatások esetén is tartós és jó képet biztosít. A szovjet konstruktorok gondoskodtak a kép stabilizálásáról is. Az automatikus szabályozó kiküszöböli a hálózati feszültségingadozását.

Lengyelország televíziós adóberendezéseivel tűnt ki. A szakemberek elmondották, hogy adóberendezéseik világviszonylatban is a legkorszerűbb típusok közé tartoznak. A jégtelenítő berendezésekkel ellátott antennák pl. a legnehezebb időjárási viszonyok között is biztosítják a berendezés zavartalan működését. Ilyen típusú televíziós adókat a szocialista országok közül jelenleg csak Lengyelország gyárt.

Az NDK termékeiből ezúttal a gazdag választékú korszerű irodagépeket emeljük ki. A bemutatott elektronikus számlázó automatákat villámgyors számítási képességük, valamint változtatható programozási lehetőségek révén a postánál is nagyszívesen lehetne alkalmazni.

A nyugati kiállítók híradástechnikai bemutatói ezúttal nem tartalmaztak sok újdonságot. Igaz, a japánok hordozható tv-készülékét ismét sokan megcsodálták, de újabb dolgokkal alig találkozhattunk. Érdekes volt a nyugatnémet Siemens-cég által bemutatott berendezés: egy vetítógéppel kiegészített géptávíró. A géptávíró a beérkező híreket a szokásos módon rögzíti papírra, egyidejűleg azonban — optikai berendezés segítségével — a falra is kivetíti.

(M. K.)

Akar rádiótávírássz lenni?

A minap megjelent hirdetés nyomán indultunk el. „A posta nemzetközi rádiótávírássz tanfolyamot indít.” — olvastuk. Ezzel ezelőtt sok ilyen szakemberre volt szükség a postának. Azóta a postánál tért hódított a távgepiro, csökkent a rádiótávírási igény.

Énekes Lászlóval, a nemzetközi osztály főelőadójával beszélgettünk a tanfolyam céljairól.

— Annak ellenére, hogy a postánál csökken az igény, számtalan szerv és intézmény igényel tőlünk távírásszokat. Örülünk ennek, hiszen munkánk eredményét látjuk benne. Nincs azonban garancia! Kicsit a szerencsésükre kell hagyunk a végzeteket. Nem tudjuk, hogy hol és hány távírásszra lesz szükség. Az eddigi tapasztalatok szerint azért még minden évfolyam hallgatóinak sikerült elhelyezkedniük. Igaz, saját erőből, de ez mit sem változtat a tényen. A tanfolyam vonzza az érdeklődőket.

A hét minden napján van oktatás. Nagy követelmény ez. Az óriási tananyagot tíz hónap alatt kell elsajátítaniuk a résztvevőknek.

— Nagy a felelősségünk — mondja Énekes László, aki egyben a tanfolyam szakfelügyelője — akik bizonyítványt kapnak, másnap talán már a nemzetközi forgalomban dolgoznak. Nem lehetünk elnézők, lágy szívűek. Itt nem a papíros, hanem a tényleges tudás dönt. A követelmények még a tanfolyamon belül is változók. A minősítéstől függően növeljük vagy csökkentjük. Az első osztályú távírásszok például kettes átlageredménnyel nem kaphatnak bizonyítványt.

A hallgatók nemcsak az elméletből vizsgáznak, hanem a tanfolyam befejeztig egy-egy vevőkészülékkel kell elkészíteniük. Egyetlen követelmény: működniük kell! A résztvevők tehát némi amatőr hajlamot sem nélkülözhetnek.

★

Az érdeklődők között cukrászt, bőripari szakembert, televízióműszerészt, idén érettségizett lányokat találhatunk. Ki kedvtelésből, ki komolyabb céloktól vezérelve tárcsázza a számot: 350—350 (11—84-es mellék) és hallgatja Lőrincz Gyula részletes tájékoztatását.

(m. t.)

EGÉSZSÉGÜGYI ÉS MUNKAVÉDELMI SZEMLÉNK

Gondoljanak a télre Baranyában is Törvénytörő vizsgálat Lágymányoson

Harkányban a postahivatalban szemlélődtünk, s őszintén megvallva, az élénk társulókép nem valami kedvező. A hivatal felvételi helyiségében csúnyák a falak, a festés néhány helyen lehullott. A vezető irodájában hasonló a helyzet, azzal meglepett a látottakat, hogy az épületnek rossz a szigetelése. Az irodában nagy a rendetlenség, az összevisszaság, nagy mennyiségű papírpénz az egyik sarokban egy rakáson. Nagy Dezső hivatalvezető és Balogh Mária szakszervezeti bizalmi elismert, hogy a tisztaságot illetően sok itt a kifogásolnivaló. Szerintünk a hibát nemcsak elismerni kell, hanem tenni is ellene...

Következő állomásunk: Siklós postahivatal. A főpénztárban nagyon rossz a világítás, szinte pislákoló. A vonalfelvigyázó irodájában mindegyik vastagon a por, a piszok, a szekrény tetején egy fehér üvegvirányura. A portól, az egyik WC-ben a csészék törtek, bűzös rongyok szanaszét. A felvételi termet elválasztó alacsony kis deszka csapóajtó sarokpántjai lógnak, a csavarok kiállnak, valaki még fel-

sérti magát. Csúnya egy csavarruházó kellene ide. Láttuk a leányzárlást is, amely elfogadhatóan rendes, tiszta volt. Csúnya a barátságos légkör hiányzott. Láttunk mi már női szálást, ahol az ablakokat, az asztalt horgolt terítők, a falakat képek, festmények takarták. Szó, ami szó, nemigen látszik a szobán, hogy nők laknak benne.

Mindkét hivatal jelentős üdülő- és idegenforgalmat bonyolít le. Nem lehet közömbös senki számára, hogy az ügyfelek milyen környezetben veszik igénybe a postát. De az sem mindegy, hogy a postás dolgozók milyen körülmények között dolgoznak.

Örjáratunk eljutott a Lágymányos Távbeszélő Üzembe is. Az üzemvezető irodájában beszélgettünk, mielőtt megnéznénk magunk az üzemet. A tanácskozáson részt vesz Mécsáros Ferenc, az szb társadalmi munkavédelmi felügyelője. Somogyi Tamás biztonsági megbízott, Ordasi László szb titkár és Arnold György üzemvezető.

A II. negyedévi munkavédelmi és egészségügyi szemle jegyzőkönyvét kérjük. Meg-

kapjuk. Csúnya kilenc sor az egész. Három észrevételből kettőt megoldottak, a harmadikat nem. „A gépteremben használatos hordozható lépcsőkön védőkorlát felszerelése szükséges.” Ezt a hibát nem szüntették meg. Hogy miért? A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság illetékes osztálya szerint nincs faanyag. Nem értjük ezt az érvelést. Miért nem szerzik be? Talán arra várnak, hogy valaki leessen és nyakát törje?

Érdeklődtünk a balesetek iránt. Ebben az évben négy baleset történt itt. Tanulmányozzuk a felvett baleseti jegyzőkönyvet is. Akad itt is szóvá tenni való. Az igazgatóság még a január 16-án és 22-én történt balesetek jegyzőkönyveit sem küldte vissza. Nem ismerik Lágymányoson az igazgatóság másodikfokú vizsgálatának eredményét sem. Hiba ez? Igen! De nem a legnagyobb. Tóth Bálint február 13-án reggel egy új távbeszélővonalon szerelése közben lecsúszott az oszlopról, 12 napig volt beteg. A jegyzőkönyvet két héttel a baleset után készítették el. A felelősséget senkit nem terhel, mert hiszen

a munkakörülmények okozták a balesetet. (!) Legalábbis ezt olvastuk a jegyzőkönyvből. A balesetet szenvedő dolgozó ugyanis az átlagnál vékonyabb oszlopra mászott fel, szerencsétlenül csúszott le. Arról persze nem tudott Tóth Bálint, de nem tudtak a Lágymányos Távbeszélő Üzem vezetői sem, sőt talán még a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság vezetői sem, hogy egy újítás alapján speciális mászóvasat is készítenek vékony oszlopokra. Úgy látszik, nem érnek rá ilyesmire az illetékesek. (!) De még arra sem, hogy a baleseti vizsgálatokba a szakszervezeti bizottságot, illetve a társadalmi munkavédelmi felügyelőt is bevonják. (!) Lágymányoson az utóbbi észrevételünkön még vitatkoztak is.

Vegyük tudomásul Lágymányoson és mindenütt, hogy a balesetek kivizsgálása a szakszervezet nélkül törvénytelen! Javasoljuk a Távbeszélő Igazgatóságnak: vizsgálják felül visszamenőleg minden távbeszélőüzemben ezt a kérdést és szerezzenek érvényt a törvényességnek. A szabálytalan és felületesen készített baleseti jegyzőkönyveket az igazgatóság ne fogadja el.

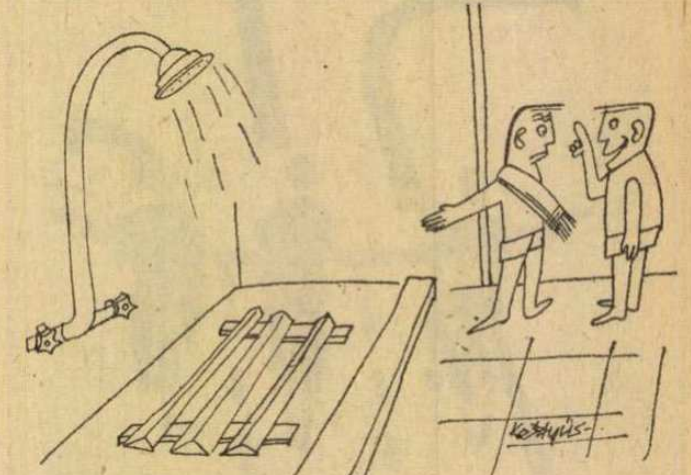
Ezek után néztük meg magunk a távbeszélőüzemet is. El kell ismernünk, hogy általában mindenütt a tisztaság és a rend a jellemző. Igaz, a közelmúltban nagyarányú felújítás történt itt, amelynek során kifestették az irodákat, a géptermet, szinte az egész épületet a pincéltől a padlásig. Az egyik WC víztárolója szivárgott, s a szépen festett falon már egy csúf folt éktelenkedik. Jobban kellene vigyázni

a tetemes anyagi áldozattal felújított üzemre. A gépteremben is szemlélődtünk, egyúttal felidézzük a július 29-én megtartott termelési tanácskozásokon elhangzott bírálatot, amely szerint a vasállványra szerelt sorközi lámpák, valamint a trónkaszlat lámpáinak világítási feszültségét biztonsági okokból 220 V-ról 50 V-ra kapcsolják át. Ez még nem történt meg.

Az alagsori erőszármű gép-

Benne nagy rendetlenséget, piszkos rongyokat láttunk. Itt-ott felakasztva úgynevezett próbálampák, de milyenek? Primitívek, balesetveszélyesek. A gépház zuhanózójában fából készült lábrács. Az utóbira számtalanszor felhívtuk már a figyelmét a postászervek vezetőinek: gombás, fertőző betegségek terjesztője a fából készült lábrács a zuhanózkodban, fürdőokban. Dobják ki mindenütt azokat!

FÁBÓL KÉSZÜLT LÁBRÁCSOK A FERTŐZŐ BETEGSÉGEK FORRÁSAI

— Parancsol egy kis gombát?
— Én csak levesben szeretem!

házban vagyunk. Itt is a tisztaság a jellemző. Kissé lerontja a kedvező képet, hogy az új gumiszőnyeg felfelé kunkorodó végébe magunk is belebotlottunk. Bizony könnyen törtenhet így baleset. Megnéztük az elsősegélynyújtó dobozt is.

Javasoljuk a Budapesti Távbeszélő Igazgatóságnak: vizsgálják felül még az elsősegélynyújtó dobozokat is, mert valószínű, másutt sincs az előírásoknak megfelelően rendben a tartalmuk.

Bérces — Maur.